

Budapest,
2006. október 20.,
péntek

129. szám

Ára: 693,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2006: LXXVIII. tv.	Az 1949. augusztus 12-én aláírt Genfi Egyezmények egy további megkülönböztető jelvény elfogadásáról szóló, Genfben, 2006. június 19-én aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyvének (III. Jegyzőkönyv) kihirdetéséről	9514
2006: LXXIX. tv.	A Magyar Köztársaság és a Koreai Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, Budapesten, 2006. május 12-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről	9521
211/2006. (X. 20.) Korm. r.	Az EU Költségvetéséből 2007-től támogatandó egyedi projektek és komplex fejlesztések előkészítéséhez szükséges decentralizált forrás felhasználásáról	9528
7/2006. (X. 20.) MeHVM r.	A Regionális Fejlesztés Operatív Program végrehajtásában közreműködő szervezetek kijelöléséről szóló 10/2004. (VI. 12.) TNM rendelet módosításáról	9531
8/2006. (X. 20.) MeHVM-PM-FVM e. r.	A strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló 14/2004. (VIII. 13.) TNM-GKM-FMM-FVM-PM együttes rendelet módosításáról	9532
9/2006. (X. 20.) MeHVM r.	A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által adományozható kitüntésekről és elismerésekről szóló 1/1998. (X. 28.) MeHVM rendelet módosításáról	9538
76/2006. (X. 20.) FVM r.	A termőföldre vonatkozó elővásárlási és előhasznábérleti jog gyakorlásával összefüggő igazgatási szolgáltatási díjról szóló 55/2006. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról	9538
59/2006. (X. 20.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	9539
173/2006. (X. 20.) KE h.	Bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	9545
174/2006. (X. 20.) KE h.	Bírák kinevezéséről	9546
175/2006. (X. 20.) KE h.	Altábornagy szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	9546
	Az Országos Választási Bizottság 548/2006. (X. 17.) OVB határozata	9546
	A Központi Adatfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye	9547

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2006. évi LXXVIII. törvény

az 1949. augusztus 12-én aláírt Genfi Egyezmények
egy további megkülönböztető jelvény
elfogadásáról szóló, Genfben, 2006. június 19-én aláírt
Kiegészítő Jegyzőkönyvének (III. Jegyzőkönyv)
kihirdetéséről*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az 1949. augusztus 12-én aláírt Genfi Egyezmények egy további megkülönböztető jelvény elfogadásáról szóló, Genfben, 2006. június 19-én aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyve (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.

3. § A Jegyzőkönyv hiteles angol szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

**„Protocol additional to the Geneva Conventions of
12 August 1949, and relating to the Adoption of
an Additional Distinctive Emblem**

(Protocol III)

Preamble

The High Contracting Parties,

reaffirming the provisions of the Geneva Conventions of 12 August 1949 (in particular Articles 26, 38, 42 and 44 of the First Geneva Convention) and, where applicable, their Additional Protocols of 8 June 1977 (in particular Articles 18 and 38 of Additional Protocol I and Article 12 of Additional Protocol II), concerning the use of distinctive emblems,

desiring to supplement the aforementioned provisions so as to enhance their protective value and universal character,

noting that this Protocol is without prejudice to the recognized right of High Contracting Parties to continue to use the emblems they are using in conformity with their obligations under the Geneva Conventions and, where applicable, the Protocols additional thereto,

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. október 9-i ülésnapján fogadta el.

recalling that the obligation to respect persons and objects protected by the Geneva Conventions and the Protocols additional thereto derives from their protected status under international law and is not dependent on use of the distinctive emblems, signs or signals,

stressing that the distinctive emblems are not intended to have any religious, ethnic, racial, regional or political significance,

emphasizing the importance of ensuring full respect for the obligations relating to the distinctive emblems recognized in the Geneva Conventions, and, where applicable, the Protocols additional thereto,

recalling that Article 44 of the First Geneva Convention makes the distinction between the protective use and the indicative use of the distinctive emblems,

recalling further that National Societies undertaking activities on the territory of another State must ensure that the emblems they intend to use within the framework of such activities may be used in the country where the activity takes place and in the country or countries of transit,

recognizing the difficulties that certain States and National Societies may have with the use of the existing distinctive emblems,

noting the determination of the International Committee of the Red Cross, the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies and the International Red Cross and Red Crescent Movement to retain their current names and emblems,

have agreed on the following:

Article 1

Respect for and scope of application of this Protocol

1. The High Contracting Parties undertake to respect and to ensure respect for this Protocol in all circumstances.

2. This Protocol reaffirms and supplements the provisions of the four Geneva Conventions of 12 August 1949 („the Geneva Conventions”) and, where applicable, of their two Additional Protocols of 8 June 1977 („the 1977 Additional Protocols”) relating to the distinctive emblems, namely the red cross, the red crescent and the red lion and sun, and shall apply in the same situations as those referred to in these provisions.

Article 2

Distinctive emblems

1. This Protocol recognizes an additional distinctive emblem in addition to, and for the same purposes as, the

distinctive emblems of the Geneva Conventions. The distinctive emblems shall enjoy equal status.

2. This additional distinctive emblem, composed of a red frame in the shape of a square on edge on a white ground, shall conform to the illustration in the Annex to this Protocol. This distinctive emblem is referred to in this Protocol as the „third Protocol emblem”.

3. The conditions for use of and respect for the third Protocol emblem are identical to those for the distinctive emblems established by the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols.

4. The medical services and religious personnel of armed forces of High Contracting Parties may, without prejudice to their current emblems, make temporary use of any distinctive emblem referred to in paragraph 1 of this Article where this may enhance protection.

Article 3

Indicative use of the third Protocol emblem

1. National Societies of those High Contracting Parties which decide to use the third Protocol emblem may, in using the emblem in conformity with relevant national legislation, choose to incorporate within it, for indicative purposes:

- a) a distinctive emblem recognized by the Geneva Conventions or a combination of these emblems; or
- b) another emblem which has been in effective use by a High Contracting Party and was the subject of a communication to the other High Contracting Parties and the International Committee of the Red Cross through the depositary prior to the adoption of this Protocol.

Incorporation shall conform to the illustration in the Annex to this Protocol.

2. A National Society which chooses to incorporate within the third Protocol emblem another emblem in accordance with paragraph 1 above, may, in conformity with national legislation, use the designation of that emblem and display it within its national territory.

3. National Societies may, in accordance with national legislation and in exceptional circumstances and to facilitate their work, make temporary use of the distinctive emblem referred to in Article 2 of this Protocol.

4. This Article does not affect the legal status of the distinctive emblems recognized in the Geneva Conventions and in this Protocol, nor does it affect the legal status of any particular emblem when incorporated for indicative purposes in accordance with paragraph 1 of this Article.

Article 4

International Committee of the Red Cross and International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies

The International Committee of the Red Cross and the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, and their duly authorized personnel, may use, in exceptional circumstances and to facilitate their work, the distinctive emblem referred to in Article 2 of this Protocol.

Article 5

Missions under United Nations auspices

The medical services and religious personnel participating in operations under the auspices of the United Nations may, with the agreement of participating States, use one of the distinctive emblems mentioned in Articles 1 and 2.

Article 6

Prevention and repression of misuse

1. The provisions of the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols, governing prevention and repression of misuse of the distinctive emblems shall apply equally to the third Protocol emblem. In particular, the High Contracting Parties shall take measures necessary for the prevention and repression, at all times, of any misuse of the distinctive emblems mentioned in Articles 1 and 2 and their designations, including the perfidious use and the use of any sign or designation constituting an imitation thereof.

2. Notwithstanding paragraph 1 above, High Contracting Parties may permit prior users of the third Protocol emblem, or of any sign constituting an imitation thereof, to continue such use, provided that the said use shall not be such as would appear, in time of armed conflict, to confer the protection of the Geneva Conventions and, where applicable, the 1977 Additional Protocols, and provided that the rights to such use were acquired before the adoption of this Protocol.

Article 7

Dissemination

The High Contracting Parties undertake, in time of peace as in time of armed conflict, to disseminate this Protocol as widely as possible in their respective countries

and, in particular, to include the study thereof in their programmes of military instruction and to encourage the study thereof by the civilian population, so that this instrument may become known to the armed forces and to the civilian population.

Article 8

Signature

This Protocol shall be open for signature by the Parties to the Geneva Conventions on the day of its adoption and will remain open for a period of twelve months.

Article 9

Ratification

This Protocol shall be ratified as soon as possible. The instruments of ratification shall be deposited with the Swiss Federal Council, depositary of the Geneva Conventions and the 1977 Additional Protocols.

Article 10

Accession

This Protocol shall be open for accession by any Party to the Geneva Conventions which has not signed it. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

Article 11

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force six months after two instruments of ratification or accession have been deposited.

2. For each Party to the Geneva Conventions thereafter ratifying or acceding to this Protocol, it shall enter into force six months after the deposit by such Party of its instrument of ratification or accession.

Article 12

Treaty relations upon entry into force of this Protocol

1. When the Parties to the Geneva Conventions are also Parties to this Protocol, the Conventions shall apply as supplemented by this Protocol.

2. When one of the Parties to the conflict is not bound by this Protocol, the Parties to the Protocol shall remain bound by it in their mutual relations. They shall furthermore be bound by this Protocol in relation to each of the Parties which are not bound by it, if the latter accepts and applies the provisions thereof.

Article 13

Amendment

1. Any High Contracting Party may propose amendments to this Protocol. The text of any proposed amendment shall be communicated to the depositary, which shall decide, after consultation with all the High Contracting Parties, the International Committee of the Red Cross and the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, whether a conference should be convened to consider the proposed amendment.

2. The depositary shall invite to that conference all the High Contracting Parties as well as the Parties to the Geneva Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol.

Article 14

Denunciation

1. In case a High Contracting Party should denounce this Protocol, the denunciation shall only take effect one year after receipt of the instrument of denunciation. If, however, on the expiry of that year the denouncing Party is engaged in a situation of armed conflict or occupation, the denunciation shall not take effect before the end of the armed conflict or occupation.

2. The denunciation shall be notified in writing to the depositary, which shall transmit it to all the High Contracting Parties.

3. The denunciation shall have effect only in respect of the denouncing Party.

4. Any denunciation under paragraph 1 shall not affect the obligations already incurred, by reason of the armed conflict or occupation, under this Protocol by such denouncing Party in respect of any act committed before this denunciation becomes effective.

Article 15

Notifications

The depositary shall inform the High Contracting Parties as well as the Parties to the Geneva Conventions, whether or not they are signatories of this Protocol, of:

a) signatures affixed to this Protocol and the deposit of instruments of ratification and accession under Articles 8, 9 and 10;

b) the date of entry into force of this Protocol under Article 11 within ten days of said entry into force;

c) communications received under Article 13;

d) denunciations under Article 14.

Article 16

Registration

1. After its entry into force, this Protocol shall be transmitted by the depositary to the Secretariat of the United Nations for registration and publication, in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.

2. The depositary shall also inform the Secretariat of the United Nations of all ratifications, accessions and denunciations received by it with respect to this Protocol.

Article 17

Authentic texts

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the depositary, which shall transmit certified true copies thereof to all the Parties to the Geneva Conventions.

Annex

Third protocol emblem

(Article 2, paragraph 2 and Article 3, paragraph 1 of the Protocol)

Article 1

Distinctive emblem

Article 2

Indicative use of the third Protocol emblem

Kiegészítő Jegyzőkönyv az 1949. augusztus 12-én aláírt Genfi Egyezményekhez egy további megkülönböztető jelvény elfogadásáról

(III. Jegyzőkönyv)

Preambulum

A Magas Szerződő Felek,

megerősítve az 1949. augusztus 12-én aláírt Genfi Egyezmények rendelkezéseit (különösen az I. Genfi Egyezmény 26., 38., 42. és 44. cikkét) és, amennyiben alkalmazandók, azok 1977. június 8-án aláírt Kiegészítő Jegyzőkönyveinek rendelkezéseit (különösen az I. Kiegészítő Jegyzőkönyv 18. és 38. cikkét, valamint a II. Kiegészítő Jegyzőkönyv 12. cikkét) a megkülönböztető jelvények használatáról,

attól az óhajtól vezérelve, hogy kiegészítsék a fenti rendelkezéseket azok oltalmazó értékének és egyetemes jellegének erősítése érdekében,

figyelemmel arra, hogy ez a Jegyzőkönyv nem érinti a Magas Szerződő Felek elismert jogát arra, hogy folytassák az általuk használt jelvények használatát a Genfi Egyezményekből és – amennyiben alkalmazandók – a hozzájuk kapcsolódó Jegyzőkönyvekből származó kötelezettségeknek megfelelően,

emlékezve arra, hogy a Genfi Egyezmények és a hozzájuk kapcsolódó Jegyzőkönyveik által védett személyek és tárgyak tiszteletben tartásának kötelezettsége a nemzetközi jog szerinti védett státuszukból származik, és nem függ a megkülönböztető jelvények, jelek, jelzések használatától,

kiemelve, hogy a megkülönböztető jelvényekhez nem társítandó semmilyen vallási, etnikai, faji, regionális vagy politikai jelentés,

hangsúlyozva a Genfi Egyezmények és – amennyiben alkalmazandók – a hozzájuk kapcsolódó Kiegészítő Jegyzőkönyvek által elismert, a megkülönböztető jelvények használatával kapcsolatos kötelezettségek betartásának fontosságát,

emlékezve arra, hogy az Első Genfi Egyezmény 44. cikke különbséget tesz a megkülönböztető jelvény védelmi, illetve jelzési célú (indikatív) használata között,

emlékezve továbbá arra, hogy azok a Nemzeti Társaságok, amelyek egy másik állam területén folytatnak tevékenységet, kötelesek meggyőződni arról, hogy az általuk ezen tevékenység keretében használni kívánt megkülönböztető jelvény a tevékenység helye szerinti országban, valamint a tranzitországokban használható-e,

elismerve egyes államok és Nemzeti Társaságok nehézségeit, amelyeket a létező megkülönböztető jelvények használata okozhat számukra,

figyelembe véve a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának, a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetségének és a Nemzetközi Vöröskereszt és Vörös Félhold Mozgalmának eltökéltségét az általuk jelenleg használt nevek és jelvények megtartását illetően,

az alábbiakban állapodtak meg:

1. cikk

A Jegyzőkönyv tiszteletben tartása és alkalmazási köre

1. A Magas Szerződő Felek vállalják, hogy a jelen Jegyzőkönyvet minden körülmények között tiszteletben tartják, illetve annak tiszteletben tartását biztosítják.

2. Ez a Jegyzőkönyv megerősíti és kiegészíti az 1949. augusztus 12-én aláírt négy Genfi Egyezmény („a Genfi Egyezmények”) és – amennyiben alkalmazandók – azok 1977. június 8-án aláírt két Kiegészítő Jegyzőkönyvének (az „1977-es Kiegészítő Jegyzőkönyvek”) a megkülönböztető jelvényekre, nevezetesen a vörös keresztre, a vörös félholdra, valamint a vörös oroszlánra és napra vonatkozó rendelkezéseit, és ugyanazon helyzetekben alkalmazandó, amelyeket a hivatkozott rendelkezések megjelölnek.

2. cikk

Megkülönböztető jelvények

1. Ez a Jegyzőkönyv, a Genfi Egyezmények megkülönböztető jelvényeinek megtartásával és azok céljával egyező indíttatásból, elismer egy további megkülönböztető jelvényt. A megkülönböztető jelvények egyenlő jogállást élveznek.

2. Ez a kiegészítő megkülönböztető jelvény, amely egy fehér alapon élére állított négyzet alakú vörös keretből áll, megegyezik a jelen Jegyzőkönyv mellékletében szereplő illusztrációval. Erre a megkülönböztető jelvényre a Jegyzőkönyv a „III. Jegyzőkönyv jelvényeként” utal.

3. A III. Jegyzőkönyv jelvényének használati feltételei, valamint védelme megegyeznek a Genfi Egyezmények és – amennyiben alkalmazandók – az 1977-es Kiegészítő Jegyzőkönyvek által létesített megkülönböztető jelvényekével.

4. A Magas Szerződő Felek fegyveres erőinek egészségügyi és egyházi személyzete, a jelenlegi jelvényeik sérelme nélkül, ideiglenesen használhatja bármely, a jelen cikk 1. bekezdésében szereplő megkülönböztető jelvényt, amennyiben ez a védelem növelését szolgálja.

3. cikk

A III. Jegyzőkönyv jelvényének jelzési célú (indikatív) használata

1. Azon Magas Szerződő Felek Nemzeti Társaságai, akik a III. Jegyzőkönyv jelvényének használata mellett döntenek, a jelvény nemzeti jogszabályaiknak megfelelő használata során elhatározhatják jelzési céllal a jelvénybe helyezni:

a) a Genfi Egyezmények által elismert megkülönböztető jelvényeket vagy ezek kombinációját; vagy

b) más olyan jelvényt, amelyet egy Magas Szerződő Fél ténylegesen használt, és amelyről a letéteményesen keresztül a többi Magas Szerződő Fél, valamint a Nemzetközi Vöröskereszt Bizottsága is értesült ezen Jegyzőkönyv elfogadását megelőzően.

A jelvénybe helyezés a Jegyzőkönyv mellékletében szereplő ábrázolásnak megfelelően történhet.

2. Egy Nemzeti Társaság, amely egy másik jelvényt kíván a III. Jegyzőkönyv jelvényébe foglalni a fenti 1. bekezdés szerint, a nemzeti jogszabályainak megfelelően használhatja a jelvény megjelölését és feltüntetheti azt a nemzeti területén.

3. A Nemzeti Társaságok, kivételes körülmények között, munkájuk elősegítése végett és a nemzeti jogszabályoknak megfelelően ideiglenesen használhatják a Jegyzőkönyv 2. cikkében szereplő megkülönböztető jelvényt.

4. Ez a cikk nem érinti a Genfi Egyezmények, valamint a jelen Jegyzőkönyv által elismert megkülönböztető jelvények jogi státuszát, nem érinti továbbá egyik olyan jelvény jogi státuszát sem, amelyet a jelen cikk 1. bekezdése szerint, jelzési (indikatív) céllal helyeztek el.

4. cikk

A Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetsége

A Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetség-

ge, illetve ezek megfelelően felhatalmazott személyzete kivételes körülmények között, munkájuk elősegítése végett használhatják a Jegyzőkönyv 2. cikkében szereplő jelvényt.

5. cikk

Az Egyesült Nemzetek égisze alatt működő missziók

Az Egyesült Nemzetek égisze alatt folyó műveletekben részt vevő egészségügyi és egyházi személyzet a részt vevő államok beleegyezésével használhatja az 1. és 2. cikkben említett megkülönböztető jelvények egyikét.

6. cikk

A visszaélés megelőzése és visszaszorítása

1. A Genfi Egyezmények és – amennyiben alkalmazandók – az 1977-es Kiegészítő Jegyzőkönyvek megkülönböztető jelvényekkel való visszaélés megelőzésére és visszaszorítására vonatkozó rendelkezéseit a III. Jegyzőkönyv jelvényére is alkalmazni kell. Különösen, a Magas Szerződő Felek mindenkor megteszik a szükséges intézkedéseket az 1. és 2. cikkben említett megkülönböztető jelvényekkel és ezek megjelölésével való bármilyen visszaélés megelőzése és visszaszorítása érdekében, ideértve a család használatot és bármely utáztatnak minősülő jel, megjelölés használatát.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseit nem érintve, a Magas Szerződő Felek engedélyezhetik a III. Jegyzőkönyv jelvényének, vagy a jelvény utáztatának minősülő bármilyen jel korábbi használói számára a további használatot, feltéve, hogy az említett használat nem olyan jellegű, amely fegyveres összeütközés idején a Genfi Egyezmények és – amennyiben alkalmazandók – az 1977-es Kiegészítő Jegyzőkönyvek által biztosított védelem kiterjesztésének látszatát keltené, továbbá, hogy az említett használat joga a Jegyzőkönyv elfogadása előtt keletkezett.

7. cikk

Terjesztés

A Magas Szerződő Felek vállalják, békeidőben éppúgy, mint háború idején, hogy a Jegyzőkönyvet egymás országai között a lehető legszélesebb körben terjesztik, ennek körében a katonai kiképzés programjába beiktatják a Jegyzőkönyv tanulmányozását, valamint annak tanulmányozására ösztönzik a polgári lakosságot is abból a célból, hogy ez az eszköz ismertté váljon a fegyveres erők és a polgári lakosság körében.

8. cikk

Aláírás

A jelen Jegyzőkönyv az elfogadásának napján nyílik meg és tizenkét hónapon keresztül áll nyitva aláírásra a Genfi Egyezmények részes államai számára.

9. cikk

Megerősítés

A jelen Jegyzőkönyvet minél előbb meg kell erősíteni. A megerősítő okiratokat a Svájci Szövetségi Tanácsnál, a Genfi Egyezmények és az 1977-es Kiegészítő Jegyzőkönyvek letéteményesénél kell letétbe helyezni.

10. cikk

Csatlakozás

A jelen Jegyzőkönyv csatlakozásra nyitva áll a Genfi Egyezményekben részes minden olyan állam számára, mely azt nem írta alá. A csatlakozási okiratokat a letéteményesnél kell letétbe helyezni.

11. cikk

Hatálybalépés

1. A jelen Jegyzőkönyv két megerősítő okirat letétbe helyezésétől számított hat hónap elteltével lép hatályba.

2. A Genfi Egyezményekben részes azon államok viszonylatában, akik ezt követően erősítik meg vagy csatlakoznak a Jegyzőkönyvhöz, az a megerősítő vagy csatlakozási okiratuk letétbe helyezésétől számított hat hónap elteltével lép hatályba.

12. cikk

Szerződéses kapcsolatok a Jegyzőkönyv hatálybalépését követően

1. A Genfi Egyezmények azon részes államai között, amelyek egyben részesei a jelen Jegyzőkönyvnek, az Egyezményeket a jelen Jegyzőkönyvvel kiegészített formában kell alkalmazni.

2. Ha az összeütközésben álló államok közül az egyiket a jelen Jegyzőkönyv nem kötelezi, a Jegyzőkönyv részes államai az egymás közötti kapcsolataikban továbbra is kötve maradnak a Jegyzőkönyv által. Kötve maradnak továbbá a Jegyzőkönyv által az összeütközésben részt vevő

azon államokkal való kapcsolataikban is, amelyeket nem kötelez a Jegyzőkönyv, ha ez utóbbiak elfogadják és alkalmazzák annak rendelkezéseit.

13. cikk

Módosítás

1. Bármely Magas Szerződő Fél javasolhatja a jelen Jegyzőkönyv módosítását. Bármely módosító javaslat szövegét a letéteményeshez kell eljuttatni, aki a Magas Szerződő Felekkel, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságával és a Vöröskereszt és Vörös Félhold Társaságok Nemzetközi Szövetségével való tanácskozást követően dönt a módosító javaslat megvitatásával foglalkozó konferencia összehívásáról.

2. A letéteményes erre a konferenciára meghívja valamennyi Magas Szerződő Felet, valamint a Genfi Egyezmények részeseit, függetlenül attól, hogy a jelen Jegyzőkönyvet aláírták-e, vagy sem.

14. cikk

Felmondás

1. Amennyiben valamelyik Magas Szerződő Fél felmondja a jelen Jegyzőkönyvet, a felmondás csak a felmondási okirat kézhezvételétől számított egy év elteltével hatályosul. Ha azonban az egy év elteltkor a felmondó Fél fegyveres összeütközésben vagy megszállásban vesz részt, a felmondás nem válik hatályossá mindaddig, amíg a fegyveres összeütközés vagy megszállás véget nem ér.

2. A felmondást írásban kell közölni a letéteményessel, aki azt továbbítja minden Magas Szerződő Félnak.

3. A felmondás csak a felmondó Féllel szemben hatályosul.

4. Az 1. bekezdés szerinti felmondás nem érinti a Jegyzőkönyv szerinti, fegyveres összeütközés vagy megszállás okán keletkezett olyan kötelezettségeket, amelyek a felmondó Fél olyan cselekedeteivel kapcsolatban jöttek létre, amelyeket a felmondás hatályosulása előtt tett.

15. cikk

Értesítések

A letéteményes – függetlenül attól, hogy a jelen Jegyzőkönyvet aláírták-e, vagy sem – értesíti a Magas Szerződő Feleket, valamint a Genfi Egyezményekben részes feleket:

a) a jelen Jegyzőkönyvhöz tett aláírásokról, valamint a 8., 9. és 10. cikk alapján letétbe helyezett megerősítő, illetve csatlakozási okmányokról;

b) a jelen Jegyzőkönyvnek a 11. cikk szerinti hatálybalépése időpontjáról, a hatálybalépést követő 10 napon belül;

c) a 13. cikk alapján beérkezett értesítésekről;

d) a 14. cikk szerinti felmondásokról.

16. cikk

Beiktatás

1. A letéteményes a jelen Jegyzőkönyvet – annak hatálybalépését követően – megküldi az Egyesült Nemzetek Titkárságának az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikkével összhangban történő beiktatás és közzététel végett.

2. A letéteményes úgyszintén tájékoztatja az Egyesült Nemzetek Titkárságát a Jegyzőkönyvvel kapcsolatban beérkezett megerősítésekről, csatlakozásokról és felmondásokról.

17. cikk

Hiteles szövegek

A jelen Jegyzőkönyv eredeti példányát, amelynek angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol szövege egyaránt hiteles, a letéteményesnél kell letétbe helyezni, amely annak hitelesített másolatát megküldi a Genfi Egyezmények minden részes felének.

Melléklet

A III. Jegyzőkönyv jelvénye

(2. cikk 2. bekezdés és 3. cikk 1. bekezdés)

1. cikk

Megkülönböztető jelvény

2. cikk

*A Harmadik Jegyzőkönyv jelvényének jelzési célú
(indikatív) használata*

4. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetésétől számított 15 nap elteltével lép hatályba.

(2) E törvény 2–3. §-a a Jegyzőkönyv 11. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Jegyzőkönyv, illetve e törvény 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter, annak ismertté válását követően, a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2006. évi LXXIX. törvény

**a Magyar Köztársaság és a Koreai Köztársaság
között a szociális biztonságról szóló, Budapesten,
2006. május 12-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság és a Koreai Köztársaság között a szociális biztonságról szóló, Budapesten, 2006. május 12-én aláírt Egyezmény kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

* A törvényt az Országgyűlés a 2006. október 9-i ülésnapján fogadta el.

3. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„Egyezmény a szociális biztonságról a Koreai Köztársaság és a Magyar Köztársaság között

A Koreai Köztársaság és Magyar Köztársaság (a továbbiakban: Szerződő Felek), mivel szabályozni kívánják a két ország viszonyát a szociális biztonság területén, az alábbiakban állapodtak meg:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Fogalommeghatározások

(1) A jelen Egyezményben a következő kifejezések az alábbi jelentéstartalommal szerepelnek:

a) „állampolgár”:

(i) a Koreai Köztársaság (a továbbiakban: Korea) vonatkozásában, a módosított állampolgársági törvény által meghatározott koreai állampolgár,

(ii) a Magyar Köztársaság (a továbbiakban: Magyarország) vonatkozásában azok a természetes személyek, akik az állampolgárságról szóló jogszabályok értelmében magyar állampolgárnak tekintendők;

b) „jogszabályok”: a szociális biztonságnak a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott ágazataira és rendszereire vonatkozó törvények, rendeletek;

c) „illetékes hatóság”: a 2. cikkben megjelölt jogszabályok által szabályozott szociális biztonsági ágazatokért és rendszerekért felelős miniszterek, minisztériumok vagy megfelelő hatóságok;

d) „teherviselő”: az az intézmény vagy az a hatóság, amelynek feladata a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott jogszabályok végrehajtása;

e) „biztosítási időszak”: a Szerződő Fél joga szerint járulékfizetési időszakként elismert és teljesített időszak, illetőleg az említett jog szerinti járulékfizetési időszaknak megfelelő időtartam;

f) „ellátás”: a jelen Egyezmény 2. cikkében meghatározott jogszabályokban rögzített pénzbeli ellátások;

g) „lakóhely”: az a hely, ahol az illető személy állandó jelleggel lakik a Szerződő Felek bármelyikének jogszabályai szerint;

h) „tartózkodás helye”: az a hely, ahol az illető személy ideiglenes jelleggel tartózkodik, amely esetben a tartózkodás hosszúsága rendszerint kapcsolódik az előzetesen meghatározott tartózkodási célkitűzés megvalósulásához.

(2) A jelen cikkben nem definiált kifejezések a hatályos, vonatkozó jogban használt jelentéstartalommal értendők.

2. cikk

Tárgyi hatály

(1) A jelen Egyezmény az alábbi jogszabályokra vonatkozik:

a) Korea vonatkozásában,

(i) a nemzeti nyugdíjtörvény és

(ii) csak a II. rész vonatkozásában a foglalkoztatásbiztosítási törvény;

b) Magyarország vonatkozásában,

(i) a társadalombiztosítási járulékok fizetésére vonatkozó jogszabályok,

(ii) a társadalombiztosítási nyugdíjakra vonatkozó jogszabályok,

(iii) csak a II. rész tekintetében a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló törvénynek a munkanélküliek ellátásához kapcsolódó fizetési kötelezettséget szabályozó rendelkezései.

(2) Amennyiben a jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, a jelen cikk (1) bekezdésében említett jogszabályok nem foglalják magukban az egyik Szerződő Fél és egy harmadik fél által a szociális biztonságról megkötött egyezményeket vagy más nemzetközi megállapodásokat, illetve azokat a jogszabályokat, amelyeket ezek hatályba léptetése céljából hoznak létre.

(3) A jelen Egyezmény alkalmazandó azokra a jövőbeni jogszabályokra is, amelyek a jelen cikk (1) bekezdésében meghatározott jogszabályokat módosítják, kiegészítik, egységesítik vagy ezeket hatályon kívül helyezik.

(4) A jelen Egyezmény alkalmazható azokra a jogszabályokra, amelyek az egyik Szerződő Fél meglévő jogszabályainak hatályát terjesztik ki egy új kedvezményezett körre, ha arról az egyik Szerződő Fél illetékes hatósága írásban értesíti a másik Szerződő Fél illetékes hatóságát, és ez utóbbi az értesítés kézhezvételétől számított hat hónapon belül nyilatkozik a kiterjesztés elfogadásáról.

3. cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény mindazon személyekre alkalmazandó, akik korábban vagy jelenleg is valamelyik Szerződő Fél joghatósága alá tartoztak vagy tartoznak, valamint e személyek azon hozzátartozóira és hátramaradottaira, akik az adott Szerződő Fél hatályos jogszabályai szerint annak minősülnek.

4. cikk

Egyenlő bánásmód elve

(1) Amennyiben jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, bármelyik Szerződő Félnek az igényjogosultságra és az ellátások fizetésére vonatkozó jogszabályainak alkalmazása során a 3. cikkben meghatározott bármely személyt, akiknek lakó- vagy tartózkodási helye a Szerződő Felek területén található, ugyanolyan bánásmódban kell részesíteni, mint amilyenben e Szerződő Fél állampolgárai részesülnek. A fentiek – a jelen bekezdésben meghatározott személyektől származó jogosultságaik tekintetében – azokra a hozzátartozókra és hátramaradottakra is alkalmazandók, akiknek lakó- vagy tartózkodási helye bármelyik Szerződő Fél területén található.

(2) Az első bekezdés nem alkalmazandó azon egyösszege járulékvisszafizetésekre, amit Korea a saját jogszabályai szerint eszközöl.

(3) Amennyiben a jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, az egyik Fél jogszabályai alapján szerzett ellátás nem képezheti csökkentés, módosítás, felfüggesztés, visszavonás vagy elközbzás tárgyát annak alapján, hogy a jogosult a másik Szerződő Fél területén tartózkodik vagy lakik, és az ellátás a másik Fél területén is kifizetendő.

(4) Az egyik Szerződő Fél jogszabályai alapján fizetendő ellátások a másik Szerződő Fél azon állampolgárait is megilletik, akiknek tartózkodási helye nem a Szerződő Felek területén található, ugyanolyan feltételekkel, mint amilyeneknek az első Szerződő Fél azon állampolgárainak kell megfelelniük, akiknek tartózkodási helye a Szerződő Felek területén kívül található.

(5) Az európai uniós tagságából fakadó kötelezettségének eleget téve Magyarország a jelen Egyezmény alkalmazása során az Európai Unió azon állampolgárait, akik valamilyen gazdasági tevékenység folytatása céljából gyakorolják a szabad mozgáshoz való jogukat, a magyar állampolgárokkal egyenlő bánásmódban részesíti. A Szerződő Felek e célból együttműködnek. Az igazgatási költségeket kivéve, ez a rendelkezés nem jelent semmilyen többletköltséget a koreai Fél számára.

5. cikk

Ellátások egybeesése

(1) Az egyik Szerződő Fél azon jogszabályai, amelyek más igényjogosultságok, ellátások vagy jövedelmek egyidejű fennállása esetére kizárják vagy korlátozzák az igényjogosultságot vagy az ellátást, a másik Szerződő Fél

jogszabályainak alkalmazásából adódó esetekre is megfelelően alkalmazandók.

(2) Ugyanazon jellegű, ugyanazon kötelező biztosítási időből származó több ellátásra vagy jövedelemre szóló igényjogosultságot a jelen Egyezmény alapján sem megszerezni, sem fenntartani nem lehet. Ez azonban nem érvényes a rokkantság, az öregség vagy a halál esetén járó ellátásokra.

II. RÉSZ

A BIZTOSÍTOTTI JOGVISZONYRÓL SZÓLÓ RENDELKEZÉSEK

6. cikk

Általános rendelkezések

(1) Amennyiben a jelen rész másként nem rendelkezik, az egyik Fél területén munkavállalóként alkalmazott személy – alkalmazása vonatkozásában – kizárólag e Szerződő Fél joghatósága alá tartozik.

(2) Az a személy, akinek lakóhelye az egyik Szerződő Fél területén található, de önálló vállalkozóként a másik Szerződő Fél vagy mindkét Szerződő Fél területén dolgozik, önálló vállalkozása vonatkozásában csak az első Szerződő Fél joghatósága alá tartozik.

(3) Az a személy, akit munkavállalóként mindkét Szerződő Fél területén alkalmaznak, vagy önálló vállalkozó az egyik Szerződő Fél területén és alkalmazottként dolgozik a másik Szerződő Fél területén, csak azon Szerződő Fél joghatósága alá tartozik, amelynek területén lakóhelye található.

7. cikk

Kiküldött munkavállalók

(1) Ha az egyik Szerződő Fél területén bejegyzett telephellyel rendelkező munkáltató alkalmazásában álló személyt munkáltatója ennek képviselőjében történő munkavégzés céljából a másik Szerződő Fél területére küldi, az első harminchat hónap alatt e munka vonatkozásában az első Szerződő Fél kötelező biztosításáról szóló jogszabályai alkalmazandók a továbbiakban is, úgy mintha a munkavállaló továbbra is az első Szerződő Fél területén állna alkalmazásban. A jelen bekezdést azon munkavállalónál is alkalmazni kell, akit az egyik Szerződő Fél területén működő munkáltatója kiküld a másik Szerződő Fél területén működő leány- vagy fiókállalatához.

(2) Amennyiben a kiküldetés meghaladja a jelen cikk (1) bekezdésében megjelölt időtartamot, az (1) bekezdésben említett Szerződő Fél joghatósága további harminchat

hónappal meghosszabbodik, feltéve, ha mindkét Szerződő Fél illetékes hatóságai vagy az általuk kijelölt teherviselők vagy egyéb szervek helyt adnak a munkavállaló és a munkáltató ez irányú közös kérelmének.

8. cikk

Tengerészek és a repülőgépek hajózó személyzete

(1) Az Egyezmény rendelkezései nem érintik a Szerződő Feleknek a tengerjáró hajón szolgálatot teljesítő személyek kötelező biztosításáról szóló jogszabályait.

(2) Az a személy, aki egy repülőgépen tisztként vagy a repülőgép személyzetének tagjaként áll alkalmazásban, e munka tekintetében annak a Szerződő Félnek a joghatósága alá tartozik, amelynek területén az őt alkalmazó vállalkozás központi irodája található. Ha azonban a vállalkozás fiókirodával vagy képviselővel rendelkezik a másik Szerződő Fél területén, és a személy e fiókiroda vagy képviselő alkalmazásában áll, és nem tartozik a 7. cikk hatálya alá, annak a Szerződő Félnek a joghatósága alá tartozik, amelynek területén a fiókiroda vagy képviselő működik.

9. cikk

Diplomáciai képviselők tagjai és köztisztviselők

(1) A jelen Egyezmény a diplomáciai kapcsolatokról szóló Bécsi Egyezmény (1961. április 18.), valamint a konzuli kapcsolatokról szóló Bécsi Egyezmény (1963. április 24.) rendelkezéseit nem érinti.

(2) Azok a köztisztviselők, közalkalmazottak és más velük azonos elbírálás alá tartozó személyek, akiket tevékenységük végzése érdekében – családtagjaikkal együtt – az egyik Szerződő Fél hatóságai vagy intézményei a másik Szerződő Fél felségterületére küldenek, továbbra is a küldő Szerződő Fél jogszabályai szerint vannak biztosítva.

10. cikk

Módosító rendelkezés

A Szerződő Felek illetékes hatóságai vagy az általuk kijelölt teherviselők vagy más szervek közös megegyezéssel kivételeket tehetnek a II. rész rendelkezései alól:

a) a munkavállaló és munkáltatója közös kérelmére, vagy az önálló vállalkozó kérelmére, az érintett személy tekintetében, vagy

b) a személyek bármely kategóriája tekintetében.

III. RÉSZ

AZ ELLÁTÁSOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

11. cikk

*A jóváírható időtartamok összesítése
és a nyugdíjszámítás*

(1) Ha az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint valamely ellátásra való jogosultság megszerzése, fenntartása vagy újrabeállítása biztosítási idők megszerzésétől függ, akkor ennek a Szerződő Félnek a teherviselője – ha az egyik Szerződő Fél jogszabályai alapján nincsenek meg a szükséges feltételek az ellátási igényjogosultságra – szükség szerint figyelembe veszi a másik Szerződő Félnek a jogszabályai szerint szerzett biztosítási időket is, mintha azokat az általa alkalmazott jogszabályok szerint szerezték volna, feltéve, hogy azok nem ugyanazon időszakokra esnek.

(2) Ha az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint meghatározott ellátások nyújtása olyan foglalkozásban szerzett biztosítási idő megszerzésétől függ, amelyre külön rendszer létezik, vagy az ellátásra való jogosultság meghatározott szakmában vagy foglalkozásban töltött idő függvénye, úgy ezen ellátások nyújtására a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint szerzett biztosítási időket csak akkor lehet figyelembe venni, ha azokat a megfelelő rendszerben, ennek hiányában pedig hasonló szakmában vagy foglalkozásban szerezték. Ha a biztosítási idők egybeesése nem alapozza meg az igényjogosultságot az ellátás külön rendszerében, a biztosítási időket a biztosítás általános rendszerében kell egybeesíteni.

(3) A beszámítandó biztosítási időknek a mértékére a másik Szerződő Fél azon jogszabályai mérvadóak, amelyek szerint azokat megszerezték.

(4) Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint a III. rész alkalmazása nélkül is fennáll az ellátásra való igényjogosultság, úgy az ellátást ennek a Szerződő Félnek a teherviselője kizárólag az általa alkalmazott jogszabályok előírásai szerint figyelembe veendő biztosítási idők alapján állapítja meg.

12. cikk

Különleges rendelkezések Korea tekintetében

(1) A koreai jog azon követelménye, amely szerint a rokkantsági nyugdíj és a hátramaradotti ellátás elnyeréséhez az szükséges, hogy a biztosítási esemény bekövetkezésének időszakában a szóban forgó személy jóváírható időtartammal rendelkezzen, teljesülnek tekintendő, ha a személy a biztosítási esemény bekövetkezésének a koreai

jog alapján meghatározott időszakában, Magyarország joga alapján szerez ellátásra jogosultságot.

Amennyiben a 11. cikk (1) bekezdésével és a jelen cikk (1) bekezdésével összhangban a koreai jogszabályok szerinti ellátásokra való jogosultság meghatározásakor figyelembe veszik a Magyarország joghatósága szerint jóváírható időtartamokat, a fizetendő ellátást az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) A koreai hivatal először köteles azt a nyugdíjösszeget kiszámítani, amelyet akkor kellene fizetni az adott személynek, ha valamennyi figyelembe vett – a két Szerződő Fél joghatósága alatt keletkezett – időtartam koreai joghatóság alatt keletkezett volna. A nyugdíj összegének meghatározásához a koreai hivatalnak figyelembe kell vennie az adott személy szokásos átlagos havi jövedelmét abban az időszakban, amely alatt a koreai jog alapján szerzett jogosultságot.

b) A koreai hivatal ezt követően az a) pont szerint kiszámított nyugdíjösszeg alapulvételével, saját joga alapján figyelembe vett biztosítási időszakok időtartama, és a két Szerződő Fél joghatósága alatt keletkezett biztosítási időszakok összes időtartamának arányosítása útján számítja ki a koreai jogszabályok szerint fizetendő részleges ellátást.

(2) A másik Szerződő Fél állampolgárai ugyanolyan feltételek mellett kaphatnak egyösszegű visszatérítést, mint a koreai állampolgárok.

(3) A koreai joghatály alá tartozó biztosítási időszakra alkalmazni kell a koreai jogszabályok azon rendelkezéseit, amelyek járulékfizetés elmulasztása miatt korlátozzák a rokkantsági nyugdíjra és hátramaradotti ellátásra egyébként jogosult személyek jogosultságát.

13. cikk

Különleges rendelkezések Magyarország tekintetében

(1) Ha az érintett személy csak a biztosítási idők egybeesésének figyelembevételével rendelkezik a magyar jogszabályok szerinti nyugdíjra való jogosultsággal, úgy a magyar teherviselő kiszámítja a nyugdíj azon összegét, amelyet viselnie kellene, ha a nyugdíj kiszámításánál mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerint megszerzett összes biztosítási időket kellene figyelembe venni. Az így kiszámított nyugdíjnak azon részét folyósítja, amely a magyar jogszabályok szerint megszerzett biztosítási időknek a mindkét Szerződő Fél jogszabályai szerint szerzett összes biztosítási időkhöz viszonyított arányának megfelelő.

(2) Az (1) bekezdés értelmében kiszámított ellátás összege vonatkozásában csak a magyar jogszabályok szerint szerzett jövedelmet, valamint fizetett járulékokat kell figyelembe venni.

14. cikk

Az összeszámitás szempontjából figyelembe vehető legrövidebb időszak

Az Egyezmény 11–13. cikke nem alkalmazható az egyik Szerződő Fél esetében a személy öregségi, rokkantsági vagy hozzátartozói ellátásra való jogosultságának megállapítására, kivéve ha az illető személy e Szerződő Fél jogszabályai szerint legalább 12 hónap biztosítási időszakit szerzett. E biztosítási időszakokat a másik Szerződő Fél a teljesítés és az elszámolás vonatkozásában úgy veszi figyelembe, mintha azok a saját jogszabályai szerint teljesültek volna.

IV. RÉSZ

VEGYES RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Igazgatási megállapodás

(1) A Szerződő Felek illetékes hatóságai a jelen Egyezmény végrehajtásához szükséges intézkedések rögzítésére igazgatási megállapodást kötnek.

(2) A Szerződő Felek kapcsolattartásért felelős hivatalait az igazgatási megállapodásban nevezik meg.

16. cikk

Információcsere és kölcsönös segítségnyújtás

(1) A Szerződő Felek illetékes hatóságai és hivatalai hatáskörüknek megfelelően kötelesek:

a) a jelen Egyezmény alkalmazásához szükséges információkat az általuk alkalmazott jogszabályok által megengedett mértékben egymással közölni;

b) a jelen Egyezmény, valamint az Egyezmény alapján alkalmazott jogszabályok értelmében járó ellátásokra való jogosultság meghatározásával, illetőleg ezek folyósításával kapcsolatban egymásnak segítséget nyújtani; és

c) a lehető legrövidebb időn belül közölni egymással a jelen Egyezmény alkalmazása érdekében hozott intézkedéseket, valamint azokat a saját jogszabályaikban bekövetkező változásokat, amelyek a jelen Egyezmény alkalmazását érinthetik.

(2) A jelen cikk (1) bekezdés b) pontjában említett segítségnyújtás ingyenes, kivéve a 15. cikk (1) bekezdésének megfelelően létrehozott igazgatási megállapodásban meghatározandó eseteket.

17. cikk

Adatvédelem

(1) Amennyiben a jelen Egyezmény alapján és mindkét Szerződő Félnél alkalmazott jogszabályok szerint személyes jellegű adatok közlésére kerül sor, úgy a Szerződő Felek felségterületén hatályos jogszabályok figyelembevétele mellett az alábbi rendelkezések érvényesek:

a) A jelen Egyezmény, valamint az Egyezmény hatálya alá tartozó jogszabályok végrehajtása szempontjából az egyik Szerződő Fél adatokat közölhet a másik Szerződő Fél teherviselőinek. A fogadó Szerződő Fél ezeket az adatokat ilyen célra dolgozhatja és használhatja fel. Minden egyéb esetben az adatok egyéb teherviselők felé csak az átadó teherviselő előzetes beleegyezésével, valamint az erre a teherviselőre vonatkozó hazai jogszabályoknak megfelelően adhatók át.

b) A fogadó teherviselő egyedi esetekben és megkeresés alapján tájékoztatja az adatszolgáltató teherviselőt az átadott adatok felhasználásának céljáról és az ezáltal elért eredményekről.

c) Az adatszolgáltató teherviselő köteles figyelemmel lenni a közzéadott adatok helyességére, valamint azoknak az adatszolgáltatással elérni kívánt cél szempontjából való szükségességére. Ilyen esetben figyelembe kell venni az illető Szerződő Fél mindenkor belső jogszabályai szerint érvényes adatszolgáltatási tilalmakat. Amennyiben kiderül, hogy a közzéadott adatok hibásak, vagy hogy olyan adatokat közöltek, amelyeket az adatszolgáltató Szerződő Fél jogszabályai szerint nem lett volna szabad közzéadni, úgy erről haladéktalanul értesíteni kell a fogadó teherviselőt. A fogadó teherviselő, amennyiben az helyénvaló, köteles az adatokat helyesbíteni vagy törölni.

d) Azon személyt, akire az adatok vonatkoznak, a róla szóló adatokról és azok felhasználási céljáról, a felhasználás jogalapjáról, időtartamáról, továbbá arról, hogy kik és milyen célból kapják vagy kapták meg az adatokat, kérelmére tájékoztatni kell. Egyébként az érintett személy jogai a személyéről meglévő információkról való tájékozódása tekintetében annak a Szerződő Félnek a belső jogszabályaihoz igazodnak, amelynek valamely szervétől a tájékoztatást kéri.

e) Ha az egyik Szerződő Fél valamely teherviselője a jelen Egyezmény alapján személyes adatokat szolgáltatott, úgy a másik Szerződő Fél fogadó szerve a rá vonatkozó belső jog által előírt felelősségvállalása keretében nem hivatkozhat az érintett személlyel szemben arra, hogy a közzéadott adatok helytelenek voltak. A helytelen adatszolgáltatás miatt fizetett kártérítésre a jogsértés helye szerinti Szerződő Fél joga az irányadó.

f) Az átadott személyes adatokat haladéktalanul törölni kell, ha azok már nem szükségesek azon cél érdekében, amiért közölték őket.

g) A személyes adatok átadását, illetve átvételét az átadó és a fogadó teherviselő köteles rögzíteni.

h) Az átadó és a fogadó teherviselő köteles gondoskodni az átadott személyes adatok hatékony védelméről az illetéktelen hozzáférés, valamint a jogtalan megváltoztatás és az illetéktelen nyilvánosságra hozatal ellen.

i) Mind az adatátvevő, mind az adatátadó Szerződő Fél köteles – az érintett kérelmére – az általa kezelt helytelen adatot helyesbíteni, illetőleg a jogellenesen kezelt adatot törölni. A helyesbítésről vagy törlésről a másik Felet haladéktalanul értesíteni kell.

j) A Szerződő Felek biztosítják, hogy az adatvédelemmel kapcsolatos jogaik megsértése esetén az érintett személyek a jogsértés helye szerinti Szerződő Fél joga alapján jogorvoslatra jogosultak legyenek.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései megfelelően alkalmazandóak a vállalati és az üzleti titkokra is.

18. cikk

A dokumentumok díjmentessége és hitelesítési kötelezettség alól való mentesítése

(1) Amennyiben az egyik Szerződő Fél jogszabályai alapján a Szerződő Fél illetékes hatóságához vagy hivatalához benyújtott valamely okirat teljesen vagy részben mentesül a díjak és illetékek – ideértve a konzuli és ügyintézési díjakat is – megfizetése alól, e mentesség azokra a hasonló jellegű okiratokra is vonatkozik, amelyeket a jelen Egyezmény alkalmazása során a másik Szerződő Fél illetékes hatóságához vagy hivatalához nyújtanak be.

(2) A jelen Egyezménnyel kapcsolatban bármelyik Szerződő Fél illetékes hatósága vagy hivatala által benyújtott okiratokat és tanúsítványokat diplomáciai és konzuli hatóságokkal hitelesíteni nem szükséges.

(3) Az egyik Szerződő Fél hatósága vagy teherviselője által hiteles és pontos másolatként tanúsított dokumentum-másolatokat a másik Szerződő Fél hatóságának vagy teherviselőjének minden további hitelesítés nélkül is ekként kell elfogadnia.

19. cikk

A kapcsolattartás nyelve

(1) Ha a jelen Egyezmény vagy az Egyezmény által érintett jogszabályok végrehajtása szükségessé teszi, a Szerződő Felek illetékes hatóságai és teherviselői közvetlenül levelezhetnek mind egymással, mind a világ bármely pontján tartózkodó, bármely személyekkel is. A levelezés nyelve a Szerződő Felek bármelyik hivatalos nyelve vagy az angol is lehet.

(2) Egyik Szerződő Fél illetékes hatósága vagy hivatala sem utasíthat vissza semmilyen kérelmet vagy okiratot kizárólag azért, mert az a másik Szerződő Fél egyik hivatalos nyelvén íródott.

20. cikk

Kérelmek, nyilatkozatok vagy fellebbezések benyújtása

(1) Ha az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerinti ellátásra vonatkozó kérelmet a másik Szerződő Félnek egy olyan teherviselőjénél nyújtották be, amely a rá vonatkozó jogszabályok szerint jogosult a megfelelő ellátás folyósítása iránti kérelem átvételére, akkor a kérelem úgy tekintendő, mintha azt az első Szerződő Fél teherviselőjénél ugyanazon a napon nyújtották volna be. Ez a rendelkezés, amennyiben helyénvaló, az egyéb kérelmekre, valamint nyilatkozatokra és jogorvoslatokra is megfelelően alkalmazandó.

(2) Az egyik Szerződő Fél azon illetékes hatóságának vagy teherviselőjének, amelynél a kérelmet, nyilatkozatot és jogorvoslatot benyújtották, rögzítenie kell, hogy a dokumentumot mikor kapta kézhez, és haladéktalanul továbbítania kell azt a másik Szerződő Fél illetékes hatóságához vagy teherviselőjéhez.

(3) Az egyik Szerződő Fél jogszabályai szerint folyósítandó ellátás iránti kérelem a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint folyósítandó ellátás iránti kérelemnek is minősül, feltéve, ha a kérelmező olyan információt bocsát rendelkezésre, amely bizonyítja, hogy az illető személy biztosítási időszakot szerzett a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó akkor, ha a kérelmező kifejezetten kéri, hogy a másik Szerződő Fél jogszabályai szerint megszerzett ellátásra vonatkozó igényjogosultság megállapítását halasszák el.

21. cikk

Az ellátások kifizetése

(1) A Szerződő Fél hivatala a jelen Egyezmény szerinti ellátásokat e Szerződő Fél hivatalos fizetőeszközében fizeti ki.

(2) Ha a Szerződő Fél területén kívül tartózkodó személyek részére történő kifizetéseket, illetve a pénzeszközök átutalását valamelyik Szerződő Fél részéről devizakontroll vagy egyéb, a kifizetést korlátozó intézkedésnek vetik alá, az adott Szerződő Fél köteles késedelem nélkül megfelelő intézkedéseket foganatosítani az Egyezmény 3. cikkében meghatározott, a másik Szerződő Fél területén lakó vagy tartózkodó személyeknek a jelen Egyezmény alapján folyósítandó bármely összeg kifizetésének biztosítására.

22. cikk

Jogviták rendezése

A jelen Egyezmény értelmezése vagy alkalmazása során felmerülő jogvitákat a Szerződő Felek illetékes hatóságai közötti tárgyalások útján kell rendezni.

V. RÉSZ

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Átmeneti rendelkezések

(1) A jelen Egyezmény az ellátásra való jogosultságot legkorábban az Egyezmény hatálybalépésének napjától biztosítja.

(2) Az (1) bekezdéstől függően, az ellátásra való jogosultságnak a jelen Egyezmény alapján történő meghatározása során mind a jelen Egyezmény hatálybalépése előtt fennálló biztosítási időtartamot, mind pedig a hatálybalépés időpontja előtt történt bármely más lényeges eseményt figyelembe kell venni. Azonban egyik Szerződő Fél hivatalának sem kell figyelembe vennie azokat a biztosítási időtartamokat, amelyek korábban keletkeztek, mint a saját jogszabályaik alapján jóváírható időtartamok tekintetében meghatározott legkorábbi időpont.

(3) A jelen Egyezmény hatálybalépése előtt hozott, igényjogosultságokra vonatkozó döntések/megállapítások nem korlátozhatják a jelen Egyezmény alapján keletkező jogokat.

(4) A jelen Egyezmény hatálybalépése előtt meghatározott ellátások kérelemre újból meghatározhatók, ha kizárólag az Egyezmény rendelkezései alapján következik be változás. Ha a jelen bekezdés előző mondata alapján elévült új meghatározás eredményeként megszűnik a nyugdíjjogosultság, vagy a nyugdíj összege kevesebb lesz, mint a jelen Egyezmény hatálybalépése előtti utolsó időszakra kifizetett összeg, a nyugdíj korábban fizetett összegét kell továbbra is folyósítani.

(5) A 7. cikk alkalmazásakor olyan személyek esetében, akiket a jelen Egyezmény hatálybalépése előtt küldtek az egyik Szerződő Fél területére, a cikkben említett foglalkoztatási időtartamok kezdetének az Egyezmény hatálybalépésének napját kell tekinteni.

(6) A III. rész rendelkezéseit csak azokra az ellátásokra kell alkalmazni, amelyekre vonatkozóan a jelen Egyezmény hatálybalépésének napján, vagy ezt követően nyújtottak be kérelmet.

24. cikk

Hatálybalépés

A jelen Egyezmény azon hónapot követő harmadik hónap első napján lép hatályba, amikor a Szerződő Felek írásban értesítették egymást arról, hogy a jelen Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges összes követelménynek eleget tettek.

25. cikk

Az Egyezmény időtartama és felmondása

(1) A jelen Egyezmény azon hónapot követő tizenkettedik hónap utolsó napjáig marad hatályban, amikor valamilyen Szerződő Fél a jelen Egyezmény felmondásáról a másik Felet írásban értesítette.

(2) Az Egyezmény felmondása esetén a jelen Egyezmény alapján szerzett ellátásra való jogosultság, vagy az ellátások kifizetése érvényben marad. A Szerződő Felek kötelesek megállapodni a folyamatban lévő jogszerezési ügyekről.

A fentiek hitelül, a megfelelően felhatalmazott alulírott személyek aláírták a jelen Egyezményt.

Készült két példányban Budapesten, 2006. május 12-én, magyar, koreai és angol nyelven; amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

Eltérő értelmezés esetén az angol szöveg az irányadó.

(Aláírások)

4. § (1) Ez a törvény a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2–3. §-a az Egyezmény 24. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a végrehajtásra szolgáló megállapodást rendeletben hirdesse ki.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 211/2006. (X. 20.) Korm. rendelete

az EU Költségvetéséből 2007-től támogatandó egyedi projektek és komplex fejlesztések előkészítéséhez szükséges decentralizált forrás felhasználásáról

A Kormány az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotó hatáskörében, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének c) pontjában megállapított feladatkörében a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. §

(1) A rendelet hatálya a Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 21. számú mellékletének „B) 2006. évben 2007., illetve 2008. évi kifizetésre vállalható kötelezettségek I. Regionális fejlesztési tanácsok döntési hatáskörében”, „az EU költségvetéséből 2007-től támogatandó egyedi projektek és komplex fejlesztések előkészítésére az 50. § (11) bekezdése szerint 2007. évre” sorban szereplő összesen 4000 millió forint forrás felhasználására terjed ki.

(2) A forrás felhasználásával, kezelésével és ellenőrzésével kapcsolatos, e rendeletben nem szabályozott kérdésekben az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) és az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendeletben (a továbbiakban: Ámr.) foglaltak az irányadóak.

Értelmező rendelkezések

2. §

E rendelet alkalmazásában

a) *projekt*: tartalmilag és formailag részletesen kidolgozott, megfelelő pénzügyi háttérrel és végrehajtási ütemezéssel rendelkező fejlesztési elképzelés;

b) *projekt-előkészítés*: a Nemzeti Stratégiai Referencia Keret operatív programjaihoz illeszkedő, a Kohéziós Alap vagy a strukturális alapok támogatásával megvalósítandó projektek támogatási pályázatainak és kapcsolódó megalapozó dokumentumainak, valamint a megvalósításhoz szükséges közbeszerzési dokumentációinak kidolgozása. Ennek része a fejlesztést megalapozó megvalósíthatósági tanulmányok kidolgozása, a különféle tervek, a szakhatósági engedélyekhez szükséges dokumentációk kidolgozása, a környezetvédelmi hatástanulmányok elkészítése, ki-

viteli tervek kidolgozása, valamint a közbeszerzési eljárás előkészítése és lefolytatása;

c) *komplex fejlesztés*: a 2007–2013-as fejlesztési időszakra vonatkozó, az Új Magyarország Fejlesztési Terv (Nemzeti Stratégiai Referencia Keret) és az operatív programok stratégiai céljaihoz illeszkedő, azok megvalósulását szolgáló, több ágazatot érintő, komplex, hosszú távú fejlesztés;

d) *egyedi projekt*: olyan regionális jelentőségű – 500 millió forint összköltség feletti – projekt, amely illeszkedik a régió fejlesztési programjához.

*Az előirányzat célja, a felhasználás feltételei,
támogatható tevékenységek*

3. §

(1) Az előirányzat célja az Új Magyarország Fejlesztési Terv operatív programjainak megvalósítását szolgáló projektek előkészítése.

(2) Az 1. §-ban meghatározott forrás egyedi projektek és komplex fejlesztések előkészítésének támogatására akkor használható fel, ha az megfelel az alábbi általános támogatási feltételeknek:

a) a fejlesztés az EU strukturális alapjaiból és/vagy a Kohéziós Alapból történő támogathatóság külön jogszabályban meghatározott feltételeinek megfelel;

b) illeszkedik a Nemzeti Stratégiai Referencia Keret fejlesztési prioritásaihoz, a regionális vagy valamely ágazati operatív program támogatási irányaihoz;

c) illeszkedik a régió saját fejlesztési koncepciójához, stratégiájához;

d) illeszkedik az érintett szakterület ágazati szakpolitikai irányaihoz, fejlesztési céljaihoz és követelményeihez;

e) társadalmi, gazdasági, környezeti szempontból kiemelkedő jelentőségű, eredménye a lokális hatáson túlmutató, legalább kistérségi, regionális érvényű;

f) szakmai tartalma szerint hozzájárul a régió versenyképességéhez, fenntartható fejlődéséhez, a foglalkoztatási lehetőségek megőrzéséhez és bővítéséhez, a hátrányos adottságok felszámolásához, a környezetbiztonság növeléséhez, az életkörülmények javításához, a környezeti és kulturális értékek megőrzéséhez;

g) a megvalósítás jogi, pénzügyi, szervezeti és egyéb feltételei biztosíthatók;

h) az előkészítés támogatását követően megvalósítani kívánt beruházás költsége legalább 500 M Ft.

(3) Az 1. §-ban meghatározott forrás felhasználására irányuló előkészítési támogatási igények elbírálásának specifikus szempontjait az alábbiak szerint a Regionális Fejlesztési Tanács (a továbbiakban: RFT) állapítja meg:

a) a fejlesztés megfelelősége a megcélzott EU-támogatási forrás (Kohéziós Alap, strukturális alapok) felhasználhatóságának egyedi kritériumai szerint;

b) a fejlesztési javaslat tartalmi kidolgozottsága és megalapozottsága (legalább előzetes megvalósíthatósági tanulmánnyal alátámasztva), a projektelemek koherenciája és teljessége, részletes előkészítési munkaterv és megvalósítási ütemterv;

c) a fejlesztés hozzájárulása más kapcsolódó projektek megvalósulásához (szinergia);

d) a fejlesztés költséghatékonysága az elfogadott célok megvalósítására;

e) a fejlesztés eredményének fenntarthatósága, a megvalósítás, működtetés, hasznosítás kockázatai;

f) kötelezettségvállalás a támogatást igénylő részéről az előkészített projekt megvalósítására, ehhez a saját erő biztosítására;

g) jogszerűen rendezett és dokumentált együttműködés a fejlesztés érdekeltjei között (együttműködési megállapodások);

h) rendezett tulajdonviszonyok;

i) felkészült és döntési hatáskörrel rendelkező projekt menedzsment szervezet;

j) a támogatási kérelem benyújtója a rendezett munkaügyi kapcsolatokkal szemben támasztott, az Áht.-ban meghatározott követelményeknek megfelel.

(4) Az előkészítési támogatási kérelmek pályázati benyújtásának, elbírálásának, sorolásának részletes szabályait – a fenti általános követelmények és kiválasztási szempontok érvényesítése mellett – az egyes EU-támogatási forrásokhoz és fejlesztési területekhez adaptáltan a régiók maguk alakítják ki.

(5) A (2) és (3) bekezdésekben foglalt támogatási feltételeknek együttesen és egyidejűleg kell teljesülniük.

Az előirányzat felhasználása

4. §

A támogatási keret terhére csak olyan fizetési kötelezettség vállalható, melynek teljesítése legkorábban 2007-ben esedékes.

5. §

A támogatási rendszer működtetését a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (a továbbiakban: NFÜ) és az RFT között létrejövő megállapodás szabályozza, melyben legalább az alábbiakat kell rögzíteni:

a) az RFT döntési körébe utalt keret összegét;

b) a felhasználás céljait, feltételeit;

c) regionális fejlesztési ügynökséggel történő feladatmegosztás kereteit;

d) a pályázati rendszerben működtetendő keret pályázati felhívásának tartalmi egyeztetését;

e) a végső kedvezményezettekkel kötendő mintatámogatási szerződések NFÜ általi jóváhagyásának rendjét;

f) a támogatással megvalósultak ellenőrzése vonatkozásában közreműködő szervezetek feladat- és hatáskörmegosztását;

g) az RFT által nyújtott támogatás formáját és mértékét – beleértve a támogatható projekt megvalósításához biztosítandó minimális saját erő összegét, melynek legkisebb mértéke az adott támogatással érintett projekt értékének 10%-a –, az elszámolható költségek körét.

6. §

(1) Az RFT döntési hatáskörébe utalt támogatással helyi önkormányzatok, az 1997. évi CXXXV. törvény 16. §-ában meghatározott megállapodással létrejött önkormányzati társulások, területfejlesztési társulások, települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásai, kistérségi területfejlesztési tanácsok, önkormányzati többségi tulajdonban lévő közszolgáltatást végző gazdasági társaságok, költségvetési szervek, köztestületek, egyházak és társadalmi szervezetek projektjei támogathatóak.

(2) Amennyiben – a 8. § (1) bekezdésében meghatározott támogatási célra tekintettel – az RFT a támogatott, a támogatási szerződés az NFÜ és az RFT között jön létre.

(3) A lejárt, 60 napon túl meg nem fizetett köztartozással, valamint az Európai Unió tradicionális saját forrásai címen fennálló tartozással rendelkezőkkel a köztartozás, illetve tartozás megfizetéséig, valamint a csőd-, felszámolási és végelszámolási, illetve adósságrendezési eljárás alatt álló szervezetekkel támogatási szerződés nem köthető. A szerződéskötést követően felmerülő köztartozással, valamint az Európai Unió tradicionális saját forrásai címen felmerülő tartozással rendelkező, illetve meginduló felszámolási és végelszámolási eljárás, valamint adósságrendezési eljárás alatt álló szervezetek esetén támogatás nem folyósítható, csődeljárás esetén a csődegyezség jóváhagyásáig a támogatás folyósítását fel kell függeszteni.

7. §

(1) A támogatási keretből vissza nem térítendő támogatás ítélt meg.

(2) Egy pályázatban csak egy támogatási cél jelölhető meg. Egy adott támogatási célra csak egyszer adható támogatás.

(3) A támogatás maximális összegét és arányát a támogatási szerződés határozza meg.

(4) A támogatási szerződésben előirányzott költségeket meghaladó kiadások a kedvezményezettet terhelik.

8. §

(1) Támogatás az alábbi feladatok teljesítéséhez nyújtható:

- a) átfogó fejlesztési programok kidolgozásához, fejlesztési programok értékeléséhez, átdolgozásához;
- b) projektek, projektsoportok azonosításához, azonosítását megalapozó felmérések, elemzések elvégzéséhez;
- c) projektek, projektsoportok kidolgozásához kapcsolódó átfogó megvalósíthatósági tanulmányok, hatásvizsgálatok elkészítéséhez.

(2) A támogatás szempontjából elszámolható költségek közvetlenül és elengedhetetlenül kapcsolódnak a projekt előkészítéséhez, illetve az EU-támogatási kérelemnek és háttér-dokumentációinak elkészítéséhez. A támogatható tevékenységek köre:

- a) tanulmányok, tervek, hatásvizsgálatok (hatástanulmányok) elkészítése, aktualizálása, az ezekhez esetleg szükséges felmérésekkel, feltárásokkal együtt;
- b) engedélyezési dokumentációk elkészítése, egyeztetése, az engedélyezési eljárások lefolytatása;
- c) a beruházás előkészítéséhez és megvalósításához szükséges közbeszerzési eljárások előkészítése és lefolytatása, tenderfelhívási dokumentációk elkészítése;
- d) a beruházás megvalósításához szükséges terület megszerzésének és építéshez történő rendelkezésre bocsátásának előkészítési költségei;
- e) lakossági egyeztetések, civil és szakmai fórumok, PR tevékenység;
- f) az EU-támogatási kérelem elkészítése;
- g) projekt-irányítást segítő és menedzsment tevékenységek költségei.

9. §

Amennyiben a támogatott a szerződésben rögzített kezdeti időpontot követő 2 hónapon belül nem kezdi meg a szerződésben rögzített feladatok végrehajtását, vagy nem kezdeményezi a támogatás – vagy a támogatás egy részének – igénybevételét és a késedelem okát nem indokolja, a támogatási szerződés a megkötésének időpontjára visszamenően hatályát veszti.

A támogatások folyósításának rendje, ellenőrzése és követeléskezelése

10. §

(1) A támogatási szerződések előkészítését, a támogatások folyósítását, ellenőrzését és a követeléskezelést az NFÜ megbízásából a Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) megállapodás alapján, díjazás ellenében végzi. A díjat az NFÜ a Magyar Köztársaság 2006. évi költségvetéséről szóló 2005. évi CLIII. törvény 1. számú

mellékletének XIX/2/12 alcíme alatt szereplő „2007-től induló EU nagyberuházások és komplex fejlesztéseik előkészítése” fejezeti kezelésű előirányzat terhére biztosítja.

(2) A támogatásokat a Kincstár az Ámr. 90–92. §-ában előírtak szerint folyósítja azzal, hogy a támogatási szerződés megkötésének feltétele a megítélt támogatás igénybevétele tervezett ütemezésének bemutatása negyedéves bontásban. A támogatási szerződések előkészítéséhez az RFT a támogatási döntésekkel együtt – a döntést követő 3 munkanapon belül – a támogatott pályázatokat és azok hiánypótlását megküldi a Kincstár fejlesztés helye szerint illetékes területi igazgatóságának. A támogatott számláját a Kincstárhoz nyújtja be, mely alapján a támogatás a 7. §-ban meghatározott feltételek szerint folyósítható. A támogatási összeg teljesítményarányosan, utólagos folyósítás keretében vehető igénybe.

(3) A támogatási szerződések végrehajtásának és a kötelezettségvállalás teljesítésének ellenőrzését a Kincstár és az érintett RFT, vagy az általa megállapodás alapján eljáró szervezet végzi.

(4) A támogatásból megvalósuló projekt-előkészítési és tervezési tevékenységeket, valamint a benyújtott dokumentumokat értékelő szakmai jelentéseket, a támogatások pénzügyi ellenőrzését tartalmazó elemzéseket az RFT – együttműködve a Kincstárral – az NFÜ által az 5. § szerinti megállapodásban meghatározott formában és tartalommal évente elkészíti, és a tárgyévét követő február 15-ig megküldi az NFÜ részére.

(5) Az Ámr. 88. § (2) bekezdése alapján visszavont támogatást és kamatait az NFÜ megbízásából a követelés-kezelési feladatokat ellátó Kincstár – támogatási szerződésben meghatározott – számlájára, az értesítés kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül kell befizetni. Az Ámr. 88. § (2) bekezdésének a) pontja alapján keletkezett fizetési kötelezettségnek a támogatási döntést hozó előzetes jóváhagyását tartalmazó dokumentumban előírt időpontig kell eleget tenni, az Ámr. 88. § (2) bekezdésének b) pontja szerint visszafizetendő támogatást és kamatait a visszavonást tartalmazó értesítés kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül kell megfizetni.

Záró rendelkezések

11. §

E rendelet a kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

12. §

A rendelet hatálybelépésével egyidejűleg az Ámr. 4. sz. mellékletének 2006. évben feladatfinanszírozás körébe tartozó költségvetési előirányzatok című táblázatában

a XIX. Fejezet EU integráció 2. cím, 12. alcím 2007-től induló EU nagyberuházások és komplex fejlesztések előkészítése című sor a következőképpen módosul: „2007-től és azt követően induló EU nagyberuházások és komplex fejlesztések előkészítése (központi előirányzatrész)”.

13. §

A decentralizált támogatási keretre az Ámr. szerinti, a feladatfinanszírozás körébe vont előirányzatokra vonatkozó felhasználási rend nem terjed ki.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
szociális és munkaügyi miniszter

A Kormány tagjainak rendeletei

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter 7/2006. (X. 20.) MeHVM rendelete

a Regionális Fejlesztés Operatív Program végrehajtásában közreműködő szervezetek kijelöléséről szóló

10/2004. (VI. 12.) TNM rendelet módosításáról

Az Európai Unió strukturális alapjaiból és a Kohéziós Alapjából származó támogatások hazai felhasználásáért felelős intézményekről szóló 1/2004. (I. 5.) Korm. rendelet 33. §-a (3) bekezdésének *b)* pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A Regionális Fejlesztés Operatív Program végrehajtásában közreműködő szervezetek kijelöléséről szóló 10/2004. (VI. 12.) TNM rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter, mint a Regionális Fejlesztés Operatív Program (a továbbiakban: ROP) felügyeletéért felelős miniszter

a) a VÁTI Magyar Regionális Fejlesztési és Urbanisztikai Közhasznú Társaságot, és

b) a mellékletben meghatározott regionális fejlesztési ügynökségeket

a ROP végrehajtása tekintetében közreműködő szervezetként kijelöli.”

2. §

(1) Az R. 4. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közreműködő szervezet a ROP végrehajtásával kapcsolatos feladatairól, valamint azok végrehajtásáról a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (a továbbiakban: NFÜ) keretében működő ROP IH-val a ROP teljes időtartamára közhasznú keretmegállapodást, az éves feladatok vonatkozásában pedig éves közhasznú megállapodást köt. A megállapodások közös megegyezéssel, illetve felmondással történő megszűnése esetén – az NFÜ javaslatára – a felügyelő miniszter a megszűnést követő 30 napon belül a feladatok elvégzésére új közreműködő szervezetet jelöl ki.”

(2) Az R. 4. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A ROP IH a ROP végrehajtása során alkalmazandó eljárási szabályok súlyos megszegése esetén felfüggeszheti a feladatok teljes körének vagy egy részének közreműködő szervezetekre való delegálását, az NFÜ ez esetben a (2) bekezdés szerinti megállapodást egyoldalúan megszüntetheti.”

3. §

Az R. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § (1) A közreműködői feladatok ellátásához szükséges pénzügyi eszközöket részben az NFÜ a kezelésében levő előirányzatok terhére, részben a ROP IH a ROP Technikai Segítségnyújtás előirányzata terhére biztosítja.

(2) A közreműködői feladatok ellátásához szükséges források nagysága és rendelkezésre bocsátásának módja évente kerül meghatározásra, amelyeket az NFÜ és az 1. §-ban meghatározott közreműködő szervezetek közötti megállapodás évenként aktualizált melléklete tartalmazza.”

4. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Dr. Szilvásy György s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

**A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter,
a pénzügyminiszter, valamint
a földművelésügyi és vidékfejlesztési
miniszter**

**8/2006. (X. 20.) MeHVM–PM–FVM
együttes rendelete**

**a strukturális alapok és a Kohéziós Alap
felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló
14/2004. (VIII. 13.) TNM–GKM–FMM–FVM–PM
együttes rendelet módosításáról**

Az Európai Unió strukturális alapjaiból és Kohéziós Alapjából származó támogatások hazai felhasználásáért felelős intézményekről szóló 1/2004. (I. 5.) Korm. rendelet 33. §-a (3) bekezdésének *a*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján – az önkormányzati és területfejlesztési miniszterrel, a gazdasági és közlekedési miniszterrel, valamint a szociális és munkaügyi miniszterrel egyetértésben – a következőket rendeljük el:

1. §

A strukturális alapok és a Kohéziós Alap felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló 14/2004. (VIII. 13.) TNM–GKM–FMM–FVM–PM együttes rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az irányító hatóság és a közreműködő szervezet a Nemzeti Fejlesztési Terv operatív programjai, az EQUAL Közösségi Kezdeményezés programja és a Kohéziós Alap projektek támogatásainak fogadásához kapcsolódó pénzügyi lebonyolítási, számviteli és ellenőrzési rendszerek kialakításáról szóló 360/2004. (XII. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: lebonyolítási rendelet) 7. § (1) bekezdésében, 41. § *c*) pontjában, illetve 52. § (1) bekezdésében előírt eljárásrendeket e rendeletben foglaltak figyelembevételével alakítja ki.”

2. §

Az R. 3. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Amennyiben a döntés előkészítése vagy meghozatala során olyan tény merül fel, amely alapján valamely pályázati kiírásra benyújtott dokumentum, illetőleg a Kohéziós Alaphoz benyújtott támogatási kérelem tervezet vagy közbeszerzési eljárás lefolytatásához szükséges dokumentum vonatkozásában az (1) bekezdés szerinti összeférhetlenség fennáll, az összeférhetlenséggel érintett személy vagy szervezet ezt köteles a bíráló bizottság elnökének, illetve – bíráló bizottság hiányában – az irányító ható-

ság vezetőjének haladéktalanul írásban bejelenteni. Az összeférhetlenséggel érintett személy vagy szervezet azon dokumentum tekintetében, amellyel kapcsolatban az összeférhetlenség felmerült, a továbbiakban nem járhat el, és az erre a dokumentumra vonatkozó addigi eljárását érvénytelennek kell tekinteni.”

3. §

(1) Az R. 6. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A vonatkozó jogszabályok szerinti tájékoztatási és nyilvánossági követelmények betartása során biztosítani kell, hogy a Nemzeti Fejlesztési Tervvel, illetve Kohéziós Alap Keretstratégiával kapcsolatban a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (a továbbiakban: NFÜ) által meghatározott embléma, illetőleg szöveg nyilvánosságot kapjon.

(2) A rendelet hatálya alá tartozó eljárásokban az irányító hatóságok és közreműködő szervezetek, a lebonyolító testületek és kedvezményezettek az NFÜ által készített és rendelkezésre bocsátott arculati kézikönyvben meghatározott arculati elemeket használják.”

(2) Az R. 6. §-a a következő (11) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A lebonyolító testület és a kedvezményezett a Kohéziós Alap tekintetében a projekt honlapon köteles közzétenni a projekt leírását, költségvetését, továbbá köteles legalább havonta frissíteni a rendezvények és a médiamegjelenések listáját, valamint a pénzügyi és műszaki előrehaladásról szóló beszámolókat.”

4. §

Az R. 8. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A strukturális alapokkal kapcsolatos pályázati felhívást (a továbbiakban: pályázati felhívás) az operatív program irányító hatóság hagyja jóvá, és az operatív program irányító hatóság, vagy – ha erre vonatkozó jogosultsággal rendelkezik – a közreműködő szervezet teszi közzé. Az új pályázati felhívások kiírását megelőzően a fejlesztéspolitikáért felelős kormánybiztos a pályázati kiírások tartalmának megállapítása érdekében a szakmailag felelős miniszterekkel egyeztetést folytat.”

5. §

Az R. 10. §-ának (1) bekezdésében a bevezető szöveg első mondata, illetve a *g*) pont helyébe a következő rendelkezés lép:

„A támogatást igénylő a pályázat benyújtásakor mellékelni köteles a projekt megvalósításához – a pályázat tar-

talmától függően – szükséges jogerős hatósági engedélyeket, illetve a rendelet 5. § (3) bekezdése szerinti hozzájárulást.”

„g) amennyiben a támogatást igénylő lefolytatott közbeszerzési eljárást, a 29. § (5) bekezdésében meghatározott dokumentumok;”

6. §

Az R. 12. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A lebonyolító szervezet köteles megvizsgálni, hogy a beérkező pályázatok a pályázati kiírásban szereplő benyújtási feltételeknek (így különösen, hogy a benyújtási határidő lejártá előtt, a szükséges példányszámban, az előírt projekt adatlapon, zárt csomagolásban nyújtották-e be) megfelelnek-e.”

7. §

Az R. 15. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A lebonyolító szervezet biztosítja, hogy az értékelést az intézkedés tárgyának megfelelő szakértelemmel és pénzügyi ismerettel rendelkező személyek végezzék. A lebonyolító szervezet köteles gondoskodni az értékelést végzőknek a program ismeretére történő felkészítéséről. Az értékelésben nem vehet részt az a személy, aki a felkészítésen nem vett részt.”

8. §

(1) Az R. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az egyes pályázatok támogatására vonatkozó döntési javaslat meghatározása érdekében az irányító hatóság vezetője, vagy az általa írásban kijelölt személy – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivétellel – bíráló bizottságot állít fel.”

(2) Az R. 19. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bíráló bizottság elnökét és tagjait az (1) bekezdés szerinti személy jelöli ki.”

(3) Az R. 19. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A bíráló bizottságban az elnök mellett szavazati joggal vesz részt az (1) bekezdés szerinti személy által felkért legfeljebb kilenc személy. A bíráló bizottság elnökének szavazati jogáról az irányító hatóság vezetője dönt, a szabályozást az irányító hatóság működési kézikönyve alapján az ügyrend rögzíti.”

9. §

Az R. 25. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Folyamatos elbírálás esetén az előre meghatározott – a pályázati útmutatóban közzétett, vagy ezt követően az összes pályázat, illetve az adott régió vonatkozásában magasabban megállapított – minimális pontszámot elérő pályázatokat kell támogatni. Amennyiben a rendelkezésre álló forrás már nem elég minden beérkezett, és a minimális pontszámot elérő pályázat támogatására, a legmagasabb pontszámot kapott pályázatokat kell támogatni a 8. § (10) bekezdése szerinti felfüggesztésről szóló döntés hatálybalépésének időpontjától. A döntés hatálybalépésének időpontját a közleményben közzé kell tenni. Szakasos elbírálás esetén a legmagasabb pontszámot kapott pályázatokat kell támogatni.”

10. §

(1) Az R. 28. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*b*) az összköltség költségkategóriák szerinti bontása, legalább a teljes támogatás értékének tíz százalékát meghaladó mértékben, a támogatási szerződésben szereplő bontáshoz képest (az összköltség változása nélkül);”

(2) Az R. 28. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az irányító hatóság a szerződésmódosítást nem igénylő eltérésnek az (1) bekezdés *b*) pontban meghatározott mértékénél intézkedésenként magasabb – legfeljebb 20%-os – eltérési lehetőséget is meghatározhat. Az eltérésről a kedvezményezettet tájékoztatni kell.”

11. §

Az R. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § (1) A lebonyolító szervezet a strukturális alapokból származó forrásból támogatott közösségi értékhatárokat elérő vagy meghaladó közbeszerzési eljárásokról tájékoztatja az Európai Unió Közbeszerzési Koordinációs és Szabályossági Egységét (a továbbiakban: EKKE). Az EKKE, az irányító hatóság és a közreműködő szervezet értékhatártól függetlenül, bármely közbeszerzési eljárás során, az eljárás bármely szakaszában megfigyelőt delegálhat. Az EKKE megfigyelője minden esetben írásos független közbeszerzési szakértői jelentést készít a kedvezményezett részére, amelyet az irányító hatóság és a közreműködő szervezet részére is megküld.

(2) Amennyiben az EKKE, az irányító hatóság vagy a közreműködő szervezet megfigyelője bármilyen eljárási rendhez kapcsolódó szabálytalanságot észlel, akkor ezt a jelentésében jelzi a lebonyolító szervezet vezetőjének és a közbeszerzési bíráló bizottság elnökének.

(3) Az észrevételnek, illetve jelentésnek a közbeszerzési eljárás lefolytatására nincs halasztó hatálya.

(4) A szakértői jelentéssel kapcsolatban a kedvezményezett nyolc munkanapon belül köteles írásban kifejezteni álláspontját az EKKE, az irányító hatóság vagy a közreműködő szervezet részére.

(5) A kedvezményezettnek – értékhatártól függetlenül – a projekt-előrehaladási jelentéshez csatolnia kell a közbeszerzési eljárást megindító felhívást, valamint az ajánlatok elbírálásának befejezésekor készített összegezést. Ha a közbeszerzési eljárásban hirdetményt tettek közzé, a kedvezményezett a projekt előrehaladási jelentésben tájékoztatja a lebonyolító szervezetet a hirdetmény megjelenésének helyéről és időpontjáról.

(6) Amennyiben a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását nem a támogatást nyújtó kezdeményezi, a kedvezményezett köteles a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárás megindításáról szóló értesítésének megküldésével az eljárásról a lebonyolító szervezetet értesíteni.

(7) A lebonyolító szervezet a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 327. § (1) bekezdés *g*) pontja alapján jogszabályba ütköző magatartás vagy mulasztás észlelése esetén jogosult a Közbeszerzési Döntőbizottság hivatalból való eljárását kezdeményezni.

(8) Az 1 milliárd feletti támogatással megvalósuló projektek közösségi értékhatárt meghaladó értékű közbeszerzései esetén az irányító hatóság döntése alapján 38. § (2)–(15) bekezdése szerint is el lehet járni.”

12. §

(1) Az R. 30. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A projekt-előrehaladási jelentéseket a támogatási szerződés megkötésétől számítva félévente kell benyújtani. Amennyiben a kedvezményezett ennél gyakrabban nyújt be fizetési igénylést, egyszerűsített projekt előrehaladási jelentést kell benyújtani.”

(2) Az R. 30. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A strukturális alapokból és a hazai társfinanszírozásból együttesen 10 millió forintot nem meghaladó mértékben támogatott vagy a 6 hónapot meg nem haladó időtartamú projektek esetében egyetlen projekt-előrehaladási jelentést kell benyújtani, a projekt megvalósításának befejezését követő 45 napon belül.”

13. §

Az R. 31. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A jelentéshez csatolni kell az előrehaladást, valamint a tájékoztatással és nyilvánossággal kapcsolatos kö-

telezettségek teljesítését igazoló dokumentumokat. A kedvezményezett a dokumentumok benyújtása helyett azok meglétéről nyilatkozatot is tehet, amennyiben az irányító hatóság azt lehetővé tette.”

14. §

Az R. 33. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kedvezményezett a támogatásból beszerzett áruk, szolgáltatások vagy építési beruházások teljesítéséről – a megfelelő teljesítést követően – teljesítési igazolást köteles kiállítani. Az eredeti számlán fel kell tüntetni a projekt regisztrációs számát, valamint azt, hogy a számla „támogatás elszámolására benyújtásra került”.

(2) A támogatás kifizetésének igényléséhez az Ámr. 91. § (5) bekezdés *b)–d*) pontja szerint kell eljárni. Az irányító hatóság előírhatja, hogy a támogatás kifizetésének igénylését mérlegképes könyvelőnek vagy könyvvizsgálónak kell ellenjegyeznie annak igazolására, hogy a felmerült költségekről kiállított számlák vagy más bizonylatok a számviteli jogszabályoknak megfelelnek.”

15. §

Az R. a következő 35/A. §-sal egészül ki:

„35/A. § Az új pályázati felhívások kiírását megelőzően a fejlesztéspolitikáért felelős kormánybiztos a pályázati kiírások tartalmának megállapítása érdekében a szakmailag felelős miniszterekkel egyeztetést folytat.”

16. §

(1) Az R. 36. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A támogatási kérelem tervezetéhez csatolni kell mindazon dokumentumokat, melyekből megállapítható, hogy a projekt megvalósítható, így a szükséges források biztosításának módjára vonatkozó adatokat, illetve igazolásokat, hatástanulmányokat, terveket, továbbá

a) a helyi önkormányzatok támogatási igénye esetében

aa) testületi határozatot, vagy a képviselő-testület költségvetési rendeletbe foglalt felhatalmazása alapján a polgármester nyilatkozatát,

ab) a helyi önkormányzatok *d)* pont szerinti társulási esetén a társulási tanács határozatát a saját forrás biztosításáról, valamint

ac) EU Önerő Alap támogatás igénylése esetében, annak megjelölését;

b) a 35. § szerinti támogatási szerződést;

c) a lefolytatott lakossági konzultációk jegyzőkönyvét, illetve népszavazás eredményét;

d) amennyiben a projekt kedvezményezettje egynél több önkormányzat, a projekt megvalósítására létrehozott, a helyi önkormányzatok társulásairól és együttműködéséről szóló 1997. évi CXXXV. törvény 16. §-a szerinti jogi személyiséggel rendelkező társulás, vagy a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény szerint megalakult többcélú kistérségi társulás megállapodását, amelynek a vonatkozó külön jogszabályokban előírtak mellett tartalmaznia kell

da) a vállalt költségviselés nem teljesítésének következményeit,

db) a társult önkormányzatok nyilatkozatát arról, hogy átvállalják a projekt közös megvalósításából kiváló önkormányzat(ok) saját forrás részének finanszírozását;

e) a projekt, illetve a projekt hasznosítása szempontjából elengedhetetlen és a projekthez műszakilag kapcsolódó beruházások a benyújtás pillanatában meglévő valamennyi szükséges engedélyének hiteles másolatát és a még meg nem szerzett engedélyek teljes listáját;

f) a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény szerinti előzetes nyilatkozatát;

g) tájékoztatást a beruházással létrejövő rendszer üzemeltetését érintő hatályban lévő, illetve tervezett szerződésekről, a 40. §-ban foglaltaknak megfelelően.”

(2) Az R. 36. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha a támogatási kérelem tervezete az ellenőrzés szerint megfelelő, azt a közreműködő szervezet a (2) bekezdés szerinti mellékletekkel együtt támogatási kérelemként aláírásra átadja az irányító hatóságnak az Európai Bizottság által meghatározottnál eggyel több példányszámban, további egy eredeti példány megtartása mellett.”

17. §

Az R. 37. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a jelenlegi (6)–(7) bekezdések jelölése (7)–(8) bekezdésre változik:

„(6) Jogszabályváltozásból eredő költségütlépés esetén a Kormány döntése alapján a központi költségvetés finanszírozási aránya az (5) bekezdés szerinti aránynál magasabbban is meghatározható.”

18. §

Az R. 38. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. § (1) A Kbt.-ben meghatározott közösségi értékhatárok alatti közbeszerzési eljárások esetén a rendelet 29. §-a követendő, a közösségi értékhatárt elérő vagy azt meghaladó közbeszerzési eljárások esetén a (2)–(15) bekezdés szerint részletezett eljárásrend irányadó.

(2) A Kohéziós Alapból származó forrásból támogatott közbeszerzések során (amennyiben készült), a Kbt.-ben

meghatározott előzetes összesített tájékoztatót, közbeszerzési eljárást megindító felhívást, dokumentációt (két szakaszból álló eljárás esetén mindkét dokumentációt) a kedvezményezett, illetőleg lebonyolító testület a hirdetmények közzétételére irányuló kérelemnek a Közbeszerzési Értesítő szerkesztőbizottságához történő benyújtását megelőzően jóváhagyás céljából megküldi a közreműködő szervezetnek, amely a jóváhagyásról tájékoztatja az Irányító Hatóságot. A kedvezményezett, illetve lebonyolító testület a közbeszerzési eljárás során készített kiegészítő tájékoztatást az ajánlattevőknek történő megküldést megelőzően jóváhagyás céljából megküldi a közreműködő szervezetnek.

(3) Amennyiben a kedvezményezett központi költségvetési szerv, vagy 100%-os állami tulajdonban lévő gazdasági társaság vagy 100%-os állami tulajdonban lévő nonprofit szervezet, a közreműködő szervezet a (2) bekezdés szerinti jóváhagyást a kiegészítő tájékoztatás kivételével, egyszeri 30 napos határidővel végzi el oly módon, hogy a határidőn belül a jóváhagyáshoz esetleg szükséges egyeztetésekre is sor kerüljön. Ha a közreműködő szervezet 30 napon belül nem tesz észrevételt, a jóváhagyást megadottnak kell tekinteni.

(4) A közreműködő szervezet köteles a (2) és (5) bekezdésben meghatározott dokumentumokat olyan független szakértővel megvizsgáltatni, aki alkalmas az adott dokumentumok teljes körű elbírálására, továbbá az adott dokumentumok előkészítésében semmilyen formában nem vett részt. A minőség-ellenőrzést végző független szakértő jelentést készít, azt a közreműködő szervezet vezetője és az EKKE részére megküldi. A közreműködő szervezet vezetője a (2) bekezdés szerinti jóváhagyást megelőzően gondoskodik a kedvezményezett, illetve lebonyolító testület és az EKKE bevonásával a közbeszerzési dokumentáció egyeztetéséről. Az egyeztetést követő 5 napon belül az EKKE minőségbiztosítási összefoglaló jelentést készít, és azt a közreműködő szervezet vezetője és a kedvezményezett, illetve lebonyolító testület részére megküldi.

(5) A kedvezményezett, illetőleg a lebonyolító testület közbeszerzési eljárást csak a projekt 12 hónapnál nem régebbi pénzügyi megvalósítási terve birtokában indíthat. A kedvezményezett, illetve lebonyolító testület e pénzügyi megvalósítási tervet a közreműködő szervezetnek megküldi. Amennyiben e pénzügyi megvalósítási terv szerint a beszerzés értéke a projektben a beszerzésre meghatározott pénzügyi tartalék nagyságánál nagyobb mértékében meghaladja a beszerzési tervben megállapított összeget, a közreműködő szervezet tájékoztatja az irányító hatóságot. Amennyiben a költségütlépés várható mértéke meghaladja a beszerzési tervben a beszerzésre megállapított összeg 10%-át és az 1 milliárd forintot, a közreműködő szervezet a pénzügyminisztert is tájékoztatja.

(6) Az ajánlatok elbírálását a közreműködő szervezet által jóváhagyott páratlan számú, legalább három tagú bíráló bizottság végzi. A bíráló bizottság elnökét és titkárát a közreműködő szervezet jelöli, a bíráló bizottságban a sza-

vazati joggal nem rendelkező elnökön és titkáron kívül szavazati joggal részt vesz a közreműködő szervezet és a kedvezményezett, illetőleg lebonyolító testület által delegált legalább egy-egy személy (legalább három, de páratlan számú szavazó tag). Az irányító hatóság jogosult a bíráló bizottságba szavazati joggal rendelkező tagot és megfigyelőt jelölni.

(7) A közreműködő szervezet köteles biztosítani, hogy az EKKE az elbírálásban megfigyelőként részt vehessen, illetőleg megfigyelőt delegálhasson. Amennyiben az EKKE megfigyelője bármilyen, az adott közbeszerzési eljárással kapcsolatos szabálytalanságot észlel, ezt jelzi a bíráló bizottság elnökének. Az EKKE megfigyelője – a bíráló bizottság döntési javaslatának meghozatalát követően – minden esetben írásos független közbeszerzési szakértői jelentést készít, amelyet megküld a közreműködő szervezet vezetője, az irányító hatóság vezetője és a bíráló bizottság elnöke részére. Az észrevételnek, illetve jelentésnek a közbeszerzési eljárás lefolytatására nincs halasztó hatálya. Amennyiben a közreműködő szervezet vezetője nem ért egyet a szakértői jelentéssel, nyolc munkanapon belül köteles írásban kifejezni álláspontját a jelentéssel kapcsolatban, és azt eljuttatni az EKKE és az irányító hatóság részére.

(8) A bíráló bizottságban bármely szervezet által jelölt résztvevőket az eredményhirdetésig titoktartási kötelezettség terheli a bíráló bizottság tevékenységével és döntésével kapcsolatban, továbbá az eredményhirdetést követően sem jogosultak tájékoztatást adni a Kbt. 93. § (2) bekezdése szerinti összegezésben foglaltakon túli adatokról.

(9) Amennyiben az ajánlatokban szereplő ellenszolgáltatás mértéke a projektben a beszerzésre meghatározott pénzügyi tartalék nagyságánál nagyobb mértékben meghaladja a beszerzési tervben megállapított összeget, és ezt a mértéket a (4) bekezdésben előírt 12 hónapnál nem régebbi pénzügyi megvalósítási terv nem támasztja alá, a közreműködő szervezet gondoskodik a pályázati dokumentáció felülvizsgálatáról. A felülvizsgálat során elkészült jelentést a közreműködő szervezet az irányító hatóság részére tájékoztatásul megküldi.

(10) A közbeszerzési eljárás alapján a szerződést akkor lehet megkötni, ha a szerződést a közreműködő szervezet vezetője előzetesen ellenjegyezte, továbbá a (9) bekezdésben említett körülmények esetén a közreműködő szervezet működtetéséért felelős miniszter a szerződés megkötéséhez a költségtúllépés jogosságát és elkerülhetlenségét megvizsgálva a szerződéskötéshez az indoklás bemutatásával írásban hozzájárul, a költségtúllépés jogosságának és elkerülhetlenségének megállapításáról írásban tájékoztatja az irányító hatóság vezetőjét, és ez ellen az irányító hatóság vezetője nem emel kifogást. Építési beruházások esetében, amennyiben a költségtúllépés mértéke meghaladja a beszerzési tervben a beszerzésre megállapított összeg 10%-át és az 1 milliárd forintot, a közreműködő szervezet működtetéséért felelős miniszternek a szerződéskötéshez való hozzájáruláshoz a pénzügyminiszter

egyetértését is meg kell szereznie. Ha a pénzügyminiszter 10 munkanapon belül nem tesz észrevételt, azt akként kell értékelni, hogy a szerződéskötéssel egyetért.

(11) Amennyiben a kedvezményezett, illetve lebonyolító testület, mint ajánlatkérő, nem ért egyet a bíráló bizottság javaslatával, erről részletes indoklást készít, amelyet a közreműködő szervezet és az EKKE részére megküld.

(12) A kedvezményezett és a nyertes ajánlattevő között létrejött szerződések módosítását megelőzően a közreműködő szervezet köteles az EKKE írásbeli véleményét kikérni.

(13) A támogatást nyújtó a Kbt. 327. § (1) bekezdés g) pontja alapján jogszabályba ütköző magatartás vagy mulasztás észlelése esetén jogosult a Közbeszerzési Döntőbizottság hivataltól való eljárását kezdeményezni.

(14) Amennyiben a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárását nem a támogatást nyújtó kezdeményezi, a kedvezményezett köteles a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárás megindításáról szóló értesítésének megküldésével az eljárásról a közreműködő szervezetet és az EKKE-t értesíteni.

(15) A kedvezményezett, illetve lebonyolító testület közbeszerzési szabályzatát köteles a Kbt.-ben és az e rendeletben foglaltaknak megfelelően meghatározni, és a közreműködő szervezetnek bemutatni.

(16) A (2)–(15) bekezdés szabályait a központi költségvetésből társfinanszírozott, Kohéziós Alap támogatási kérelem előkészítését célzó projektek esetében is alkalmazni kell.”

19. §

Az R. 39. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A közreműködő szervezet a (2) bekezdés szerinti, ténylegesen kifizetésre került számlák alapján összeállítja az időközi átutalási igényléseket és azokat projektenként február 1-jéig, június 1-jéig, október 1-jéig, valamint november 1-jéig eljuttatja az irányító hatóság részére.”

20. §

Az R. a következő 39/A. §-sal és alcímmel egészül ki:

„*Üzemeltetés, vagyonkezelés*

39/A. § (1) A Kohéziós Alap támogatás feltétele, hogy – a (4) bekezdés kivételével – a Kohéziós Alap társfinanszírozásában megvalósuló, hulladékkezelő létesítmények, eszközök működtetésével (a továbbiakban: működtetés) történő, a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) szerinti hulladékkezelési közszolgáltatást olyan gazdálkodó szervezet végezze, amelyet a támogatás kedvezményezettje közbeszerzési eljárás lefolytatásával választ ki, vagy amellyel a közszolgáltatási szerződés megkötésére a Kbt. 2/A. §-a alapján kerül sor.

(2) A Kohéziós Alap támogatás feltétele, hogy – a (3) és a (4) bekezdés kivételével – a helyi önkormányzati államháztartási alrendszer érintő, Kohéziós Alap társfinanszírozásában megvalósuló víziközmű vagy koncesszióköteles tevékenységnek minősülő működtetésére irányuló tevékenység gyakorlásának időleges jogát a koncesszióról szóló 1991. évi XVI. törvény (a továbbiakban: Koncessziós törvény) és a vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Vgtv.) alapján kiírt, koncessziós pályázati – építési koncesszió esetében, a Kbt. alapján közbeszerzési – eljárás lefolytatásával, koncessziós szerződésben engedjék át.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a víziközmű vagy működtetésével – ide nem értve az építési koncessziót – a Koncessziós törvény és a Vgtv. keretei között, költségvetési, önkormányzati intézmény, valamint a kedvezményezett, vagy a kedvezményezett és más önkormányzatok által, vagy ezen önkormányzatok és az állam által közösen alapított gazdálkodó szervezet koncessziós pályázat lefolytatása nélkül is megbízható mindaddig, amíg a gazdálkodó szervezetben kizárólag az állam vagy önkormányzat rendelkezik tulajdoni részesedéssel.

(4) Ha a támogatott projekt részben vagy egészben a támogatási kérelem benyújtásának időpontjában már üzemelő hulladékkezelő létesítmények, eszközök, víziközművek (a továbbiakban együtt: közszolgáltatási célú eszközrendszer) értéknovelő felújítását, rekonstrukcióját és bővítését, valamint a meglévő eszközrendszerrel nyújtott közszolgáltatás minőségének javítását (a továbbiakban együtt: korszerűsítés) célozza meg, vagy ha a támogatásból megvalósuló, műszakilag önállóan működtethető közszolgáltatási célú eszközrendszer kizárólagos működtetésére a kedvezményezett és a közszolgáltató között jelen rendelet hatálybalépéséig létrejött közszolgáltatási, üzemeltetési szerződés kiterjed, az adott közszolgáltatási célú eszközrendszer működtetésével – a jelen rendelet hatálybalépésekor hatályban lévő közszolgáltatási, üzemeltetési szerződés lejártáig, de legfeljebb a beruházások aktiválásától számított 15 évre –, az (1)–(2) bekezdésben előírtaknak meg nem felelő közszolgáltató is megbízható, feltéve, hogy a közszolgáltatási, üzemeltetési szerződés az alábbi követelményeknek megfelel:

a) az eszközök működtetésével általa megbízott vagy megbízni kívánt közszolgáltató kiválasztása, továbbá a vele kötött, a nyilatkozat benyújtásának időpontjában hatályban lévő, közszolgáltatási, üzemeltetési szerződés tartalma, a kiválasztás, illetve a benyújtott szerződés létrejöttének és legutolsó módosításának időpontjában hatályos jogszabályokkal összhangban áll,

b) az így létrejött közszolgáltatási, üzemeltetési szerződés tartalmazza a kedvezményezett saját vagy állami, illetve EU forrásokból megvalósítani tervezett beruházásainak működtetésével összefüggő szerződéses feltételeket is (ideértve a működtetni kívánt és a kedvezményezett tulajdonába kerülő eszközök használatáért a közszolgáltatót terhelő vagyonbérleti, eszközhasználati díjra vonatkozó, a közszolgáltatási célú eszközrendszer fenntartható fejlődését biztosító rendelkezéseket), és

c) hulladékkezelési közszolgáltatás esetén a támogatási kérelem benyújtásakor meglévő vagy azt követően alapított, a kedvezményezett, vagy a kedvezményezett és más önkormányzatok kizárólagos tulajdonában lévő közszolgáltató gazdálkodó szervezetben, a hulladékkezelési közszolgáltató kiválasztásáról és a hulladékkezelési közszolgáltatási szerződésről szóló 224/2004. (VII. 22.) Korm. rendelet hatálybalépését követően természetes személy, államháztartáson kívüli jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tulajdonosi részesedést nem szerzett.

(5) A (4) bekezdésben foglaltak ellenőrzése érdekében a kedvezményezett a közszolgáltató kiválasztásával kapcsolatos dokumentumokat és az arra vonatkozó nyilatkozatot, hogy az abban foglalt adatok teljesek és a valóságnak megfelelnek, a közreműködő szervezet részére megküldi.

(6) A (4) bekezdés alkalmazása esetén a kedvezményezett a közszolgáltatást végző gazdálkodó szervezetben esetlegesen fennálló tulajdonosi részesedését a Kohéziós Alap társfinanszírozásában megvalósuló közszolgáltatási célú eszközrendszer üzembe helyezésétől számított 10 évig nem idegenítheti el.

(7) Ha a kedvezményezett döntése alapján, a Kohéziós Alapból megvalósuló (ideértve a korszerűsítést is) közszolgáltatási célú eszközrendszer működtetésére irányuló önkormányzati közfeladat átadására a hozzá kapcsolódó vagyonkezelői jog egyidejű átengedésével (a továbbiakban együtt: vagyonkezelés) kerül sor, a Kohéziós Alap támogatás feltétele, hogy a vagyonkezelő kiválasztására

a) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 80/A. § (4) bekezdése szerint, nyílt pályázati eljárás lefolytatásával,

b) más helyi önkormányzat vagy helyi önkormányzatok társulása (ideértve a többcélú kistérségi társulást is) kijelölésével, vagy

c) a kedvezményezett önkormányzat (önkormányzatok) kizárólagos tulajdonában álló gazdasági társaság, közhasznú társaság kijelölésével, a kizárólagos önkormányzati tulajdon fennállásáig kerüljön sor.

(8) A (7) bekezdés szerinti vagyonkezelői jog átengedésére egyebekben az Ötv. 80/A–80/B. §-ai, az Áht. 105/A–105/D. §-ai és az Áht. 108. §-a az irányadók.

(9) A Kohéziós Alap támogatás feltétele, hogy a kedvezményezett a Kohéziós Alap támogatásával megvalósuló beruházások (ideértve a korszerűsítést is) eredményeként létrejövő közszolgáltatási célú eszközrendszer működtetésével vagy vagyonkezelésével együtt végzett közszolgáltatások árát, hulladékkezelési közszolgáltatás esetén a Hgt.-ben és a 242/2000. (XII. 23.) Korm. rendeletben, víziközművek működtetése esetén az árak megállapításáról szóló 1990. évi LXXXVII. törvényben meghatározott keretek között – a közszolgáltató szakmai javaslatait is figyelembe véve – úgy állapítsa meg, hogy az (legalább az elszámolt értékcsökkenésnek megfelelő összegben, a mindenkori inflációs hatásokkal korrigálva) fedezetet nyújtson a Kohéziós Alapból megvalósuló vagyontárgyak fenntartására, felújítására és újrapótlására is.

(10) A közreműködő szervezet jogosult a koncessziós és vagyonekezelési pályázatokat értékelő testületbe, valamint az üzemeltető kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárás bíráló bizottságába megfigyelőt delegálni.

(11) A Kohéziós Alap támogatásával megvalósuló közszolgáltatási célú eszközrendszer működtetésére, vagyonekezelésére irányuló közszolgáltatási, üzemeltetési, vagyonekezelési szerződések és/vagy – a mindenkor hatályos jogszabályoknak megfelelő – módosításuk érvényességéhez, Kohéziós Alap támogatásával megvalósuló eszközrendszer üzembe helyezésétől számított 10 évig a közreműködő szervezet hozzájárulása is szükséges.”

Záró rendelkezések

21. §

(1) Az R. 2. § (1) bekezdés *c*) pontjában, a 25. § (1) bekezdésében és a 26. § (1)–(2) bekezdésében az „egy alkalommal történő elbírálás” szövegrész helyébe „szakaszos elbírálás” szövegrész lép. Az R. 9. § (4) bekezdés *f*) pontjában az „egy alkalommal” szövegrész helyébe „szakaszosan” szövegrész lép.

(2) Az R. 19. § (3) bekezdésében a „(8)” bekezdésre történő utalás helyébe „(9)” bekezdésre történő utalás lép.

(3) Ahol az R. Nemzeti Fejlesztési Hivatalt vagy NFH-t említ, azon Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget, illetve NFÜ-t kell érteni.

22. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő eljárások, valamint a hatálybalépését követően

a) indult közbeszerzési eljárások és közbeszerzési jogorvoslati eljárások,

b) benyújtott projekt előrehaladási jelentések, egyszerűsített projekt előrehaladási jelentések és kifizetési kérelmek esetében is alkalmazni kell.

(2) Az R. e rendelet 18. §-ával beiktatott 39/A. § (7) és (8) bekezdése, valamint a (9), (10) és (11) bekezdésének vagyonekezelésre vonatkozó részei 2007. január 1-jén lépnek hatályba.

(3) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R. 9. §-ának (7)–(8) bekezdése, 30. §-ának (3) bekezdése, 33. §-ának (3) bekezdése és (4) bekezdésének *e*) pontja hatályát veszti.

Dr. Szilvásy György s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt
vezető miniszter

Dr. Veres János s. k.,
pénzügyminiszter

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter 9/2006. (X. 20.) MeHVM rendelete

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által adományozható kitüntetésekéről és elismerésekről szóló 1/1998. (X. 28.) MeHVM rendelet módosításáról

A Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 7. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem el:

1. §

A Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által adományozható kitüntetésekéről és elismerésekről szóló 1/1998. (X. 28.) MeHVM rendelet 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § Az oklevél évente 25 fő részére adományozható.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba. Ezzel egyidejűleg hatályát veszti a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter által adományozható kitüntetésekéről és elismerésekről szóló 1/1998. (X. 28.) MeHVM rendelet módosításáról szóló 2/2005. (V. 19.) MeHVM rendelet 2. §-a.

Dr. Szilvásy György s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 76/2006. (X. 20.) FVM rendelete

a termőföldre vonatkozó elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásával összefüggő igazgatási szolgáltatási díjról szóló 55/2006. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 67. §-ának (2) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján – az önkormányzati és területfejlesztési miniszterrel, valamint a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

A termőföldre vonatkozó elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásával összefüggő igazgatási szolgáltatási díjról szóló 55/2006. (VII. 27.) FVM rendelet 3. § (2) bekezdése helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„(2) A díjfizetési kötelezettséget postai készpénz-átutalási megbízással vagy banki átutalási megbízással kell teljesíteni a települési önkormányzat (a fővárosban a fővárosi kerületi önkormányzat) e rendelet melléklete szerinti számlaszámára. A díj leróható a polgármesteri hivatal jegyzője vagy a körjegyző előtt is az ajánlat benyújtásával egyidejűleg. Azonosító adatként az átutaláskor vagy a készpénz befizetésekor meg kell jelölni a díjfizetésre kötelezett nevét, a termőföld fekvése szerinti település nevét és a helyrajzi számot.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 59/2006. (X. 20.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályok alkotmányellenességének, nemzetközi szerződésbe ütközésének utólagos megállapítására irányuló indítványok és alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja:

Az Alkotmány 70/E. §-a alapján a szociális biztonság való jog megvalósítása megköveteli, hogy a szociális ellátás formáinak működtetésében jelentkező különbözőségek ne akadályozzák a szociális ellátási rendszer egésze révén az emberi élet és méltóság védelméhez szükséges megélhetési minimum állami biztosítását. Az állam a szociális ellátási rendszerek egésze útján köteles az emberi lét alapvető feltételeiről gondoskodni.

ciális ellátási rendszerek egésze útján köteles az emberi lét alapvető feltételeiről gondoskodni.

2. Az Alkotmánybíróság a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 37/A. § (3) bekezdés c) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 37/A. § (3) bekezdés c) pontja nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat visszautasítja.

4. Az Alkotmánybíróság visszautasítja azt az indítványt, amely arra irányul, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki, nem alkalmazható a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 37/A. § (3) bekezdése a Pesti Központi Kerületi Bíróságon megindult perben.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Köz-
lönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett, amely a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 37/A. §-a (3) bekezdésének meghatározott szövegrészét az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdésével, 70/A. §-ának (1) bekezdésével, valamint nemzetközi szerződéssel ellentétesnek minősítette, s ezen az alapon a szövegrész megsemmisítésére vonatkozó kérelmet tartalmazott.

2. Az egyik indítványozó előadta, hogy szociális segély iránti kérelmet nyújtott be 50%-os munkaképesség-csökkenésre hivatkozva, de kérelmét az illetékes Polgármesteri Hivatal elutasította. Az indítványozó a határozat ellen bírósághoz fordult. Tekintettel arra, hogy korábban vállalkozóként működött, esetében nem jöhetett számításba az Sztv. 37/A. §-a (3) bekezdésében előírt, a munkaügyi központtal legalább két évig fennálló együttműködés. Az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdése alapján kérte az Sztv. 37/A. §-a (3) bekezdésének „illetőleg igazolja, hogy a rendszeres szociális segély iránti kérelme benyújtását megelőző három évben az illetékes munkaügyi központtal legalább két év időtartamig együttműködött” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítását és a rendelkezés megsemmisítését. Kérte továbbá annak kimondását, hogy a támadott rendelkezés a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 7.K.60.912/1998 számon indult perben nem alkalmazható.

Az indítványozó szerint a támadott rendelkezés ellentétes az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 25. cikkével, valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 11. cikkével is; ezért kérte a rendelkezés nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását is. Utalt továbbá az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésére is arra hivatkozva, hogy a hátrányos megkülönböztetés vele szemben azért áll fenn, mert ő nem volt két évig munkanélküli és ezért nem részesülhet rendszeres szociális segélyben.

Az Alkotmánybíróság tájékoztatta az indítványozót, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételei – az indítványból megállapíthatóan – még nem állnak fenn, ezért kérelmét majd a feltételek beálltakor, a jogerős határozat kézhezvételétől számított 60 napon belül nyújtsa be, ha az alkotmányjogi panaszt akkor is szükségesnek tartja. Az indítványozó nem küldött új beadványt.

Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 48. §-ának (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt az terjeszthet elő, akinek jogsérelme alkotmányellenes jogszabály alkalmazása miatt következett be és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetősége nincs. Ennek alapján az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint folyamatban lévő bírósági eljárás idején előterjesztett indítványt alkotmányjogi panaszként nem lehet elbírálni, hanem legfeljebb utólagos normakontrollra vonatkozó kérelemként (219/B/1992. AB végzés, ABH 1992, 789.; 912/B/1994. AB végzés, ABH 1995, 976, 978.). Az Alkotmánybíróság büntetőeljárás körében az említett elvhez viszonyított kivételként kimondta, hogy a bírósági eljárást megelőzően hozott, nem ügydöntő bírósági, hanem egyéb kérdésekben hozott érdemi határozatokkal szemben helye lehet alkotmányjogi panasznak [715/D/1994. AB határozat, ABH 1997, 584, 587.; 43/1998. (X. 9.) AB határozat, ABH 1998, 313, 317.]. Egyéb, valamely rész kérdést el nem döntő, hanem bíróság által felülvizsgálatra kerülő határozatok esetében azonban az általános elv érvényesül, azaz az indítvány utólagos normakontrollként bírálható el.

Magának az indítványnak a tartalmából is az állapítható meg, hogy a kérelem elsődlegesen a támadott rendelkezés alkotmányellenességének és nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányul, ezekhez kiegészítésként járul a szabály alkalmazásának a meghatározott konkrét bírósági ügyben történő kizárására vonatkozó kérés.

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az indítványt jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló kérelemként bírálta el.

3. A másik indítványozó több kérelmet terjesztett elő. Az egyik kérelem tartalmilag megegyezett az első indítványozó által előterjesztett kéréssel. Itt azonban nem történt utalás folyamatban lévő bírósági eljárásra. Az Alkotmánybíróság a többi kérelemtől az indítványozónak az első indítványozóéval tartalmilag megegyező

kérését elkülönítette és az első indítvány tárgyával való összefüggésre tekintettel az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065, a továbbiakban: Ügyrend) 28. §-a alapján az ügyeket egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

A támadott szabály az indítvány benyújtása után megváltozott, de a szabály kifogásolt tartalma a szöveg módosítása után is megmaradt. Az Alkotmánybíróság az indítványokat a határozat meghozatalakor hatályos szabály alapján bírálta el (hasonló a 137/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 456, 457.; a 163/B/1991. AB határozat, ABH 1993, 544, 545.; az 1425/B/1997. AB határozat, ABH 1998, 844, 845.).

II.

A határozat elbírálásánál figyelembe vett jogszabályok:

1. Az Alkotmány rendelkezései:

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

„70/E. § (1) A Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegység, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak.

(2) A Magyar Köztársaság az ellátáshoz való jogot a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósítja meg.”

2. Az Sztv. rendelkezései:

a) az indítványok beadásakor hatályos szöveg:

„33. § (1) A települési önkormányzat a megélhetése alapjául szolgáló jövedelem pótlására jövedelempótló támogatásban részesíti azt a munkanélkülit,

a) aki az Flt. alapján munkanélküli járadékban részesült, és a munkanélküli járadék folyósítása időtartamának lejártát követően az Flt. alapján más munkanélküli ellátásra nem jogosult, és keresetpótló juttatásban nem részesül,”

„37/A. § (1) A települési önkormányzat rendszeres szociális segélyt állapít meg annak a személynek, aki

a) a 18. életévét betöltötte, de aktív korú és munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette, illetve vakok személyi járadékában részesül,

b)

c) aktív korú nem foglalkoztatott, feltéve, hogy megélhetése más módon nem biztosított.

(...)

(3) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában aktív korú nem foglalkoztatott személynek minősül az, aki a jövede-

lempótló támogatás folyósításának időtartamát kimerítette, illetőleg igazolja, hogy a rendszeres szociális segély iránti kérelme benyújtását megelőző három évben az illetékes munkaügyi központtal legalább két év időtartamig együttműködött, és keresőtevékenységet nem folytat, ide nem értve az Sztv. 34. § (3) bekezdés *d*) pontja szerinti keresőtevékenységet.”

b) az indítványok elbírálásakor hatályos szöveg:

„37/A. § (1) A rendszeres szociális segély a hátrányos munkaerőpiaci helyzetű aktív korú személyek és családjuk részére nyújtott támogatás. A települési önkormányzat, 2007. január 1-jétől a jegyző rendszeres szociális segélyt állapít meg annak az aktív korú személynek, aki

- a*) egészségkárosodott,
- b*) vagy nem foglalkoztatott,
- c*)

feltéve, hogy saját maga és családjának megélhetése más módon nem biztosított. A *b*) pont szerinti személy esetében a rendszeres szociális segély megállapításának feltétele, hogy vállalja a beilleszkedését segítő programban való részvételt.

(...)

(3) Az (1) bekezdés *b*) pontja alkalmazásában nem foglalkoztatott személynek minősül az, akinek esetében

a) a munkanélküli-járadék, álláskeresési-járadék, álláskeresési-segély (a továbbiakban együtt: álláskeresési támogatás), illetőleg a jövedelemplótló támogatás folyósítási időtartama lejárt, és álláskeresést ösztönző juttatásban nem részesül, vagy

b) az álláskeresési támogatás folyósítását keresőtevékenység folytatása miatt a folyósítási idő lejártát megelőzően szüntették meg, és a keresőtevékenységet követően az Flt. alapján álláskeresési támogatásra nem szerez jogosultságot, vagy

c) a rendszeres szociális segély iránti kérelem benyújtását megelőző két évben a megyei, fővárosi munkaügyi központtal, illetőleg annak kirendeltségével (a továbbiakban: munkaügyi központ), vagy a lakó-, tartózkodási hely szerint illetékes települési önkormányzat által kijelölt szervvel (a továbbiakban: együttműködésre kijelölt szerv) legalább egy év időtartamig együttműködött, vagy

(...)

és keresőtevékenységet nem folytat, ide nem értve a települési önkormányzat által szervezett foglalkoztatást és az alkalmi munkavállalói könyvvél végzett munkát.”

3. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) szabályai:

a) az indítványok beadásakor hatályos szöveg:

„24. § A munkanélküli részére – az e törvényben meghatározott feltételek szerint – ellátásként munkanélküli járadék, előnyudgój, nyugdíj előtti munkanélküli segély, pályakezdők munkanélküli segélye, valamint költségtérítés (a továbbiakban együtt: munkanélküli ellátás) jár.”

„25. § (1) Munkanélküli járadék illeti meg azt, aki

a) munkanélküli,

b) a munkanélkülivé válását megelőző négy éven belül legalább a 27. § (2) bekezdésében meghatározott legkisebb időtartamot munkaviszonyban töltött,

c) öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult, továbbá táppénzben nem részesül,

d) munkát akar vállalni, de számára az illetékes munkaügyi központ nem tud megfelelő munkahelyet felajánlani, és

e) elhelyezkedése érdekében a munkaügyi központtal együttműködik.”

b) az indítványok elbírálásakor hatályos szöveg:

„24. § Az álláskereső részére – az e törvényben meghatározott feltételek szerint – álláskeresési támogatásként álláskeresési járadék, álláskeresési segély, valamint költségtérítés jár.”

„44. § (1) Vállalkozói járadék illeti meg azt, aki

a) álláskereső,

b) az álláskeresővé válását megelőző négy éven belül legalább 365 nap időtartamig egyéni vállalkozóként vagy társas vállalkozóként folytatott tevékenységet, és e tevékenység folytatása alatt vállalkozói járulékfizetési kötelezettségének eleget tett,

c) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult, továbbá táppénzben nem részesül,

d) munkát akar vállalni, de számára az illetékes munkaügyi központ nem tud megfelelő munkahelyet felajánlani.”

III.

Az indítványok nem megalapozottak.

1. Az indítványozók szerint az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdése alapján minden magyar állampolgárt megilleti a megélhetéshez szükséges ellátáshoz való jog betegség és rokkantság esetén is. Az állam köteles arra, hogy a társadalombiztosítási és a szociális intézmények zárt rendszerével gondoskodjék a jogosultaknak valamilyen formában és a szükséges mértékben történő ellátásáról. A támadott jogszabály azonban teljesíthetetlen feltételeket támaszt a rendszeres szociális segély nyújtásához. Az indítványozók alkotmányellenesnek tekintik azt a feltételt, amely a munkaügyi központtal történő kétéves együttműködést ír elő.

2. Az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy a Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz. Deklarálja továbbá, hogy a magyar állampolgárok jogosultak a megélhetésükhöz szükséges ellátásra öregség, betegség, rokkantság, özvegyesség, árvasság esetén, valamint akkor, ha önhibájukon kívül munkanélkülivé válnak. A (2) bekezdés szerint az ellátáshoz való jogot az állam a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósítja meg.

3. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-át a rendszerváltozást követően kialakult gazdasági problémákkal összefüggésben kezdte vizsgálni. A lakáscélú kölcsönök kamatmértékének megváltoztatása esetében azt állapította meg, hogy az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdésében kimondott szociális biztonsághoz való jog nem jelent megváltozott jövedelem fenntartását, sem pedig az állampolgárok által egyszer elért életszínvonal állam által történő biztosítását [32/1991. (VI. 6.) AB határozat, ABH 1991, 146, 163.].

A rendszerváltozás után súlyos gondot okozó munkanélküliség miatt megalkotott Ft. egyes rendelkezéseivel összefüggésben az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-át úgy értelmezte, hogy az Alkotmánynak ez a szabálya az állam feladatait állapítja meg általános jelleggel, de az állampolgárok számára nem határoz meg jogot egy bizonyos meghatározott jövedelem eléréséhez, életszínvonal fenntartásához. Az Ft. szerint az önhibán kívül munkanélkülivé vált állampolgároknak fizetendő munkanélküli ellátás feltétele a korábban meghatározott ideig fizetett járulék. Ettől a járulékfizetéstől az Ft. kivételként meghatározott esetekben – pozitív diszkriminációt megvalósítva – eltekintett és járadékszerű segílyt állapított meg. Az Alkotmánybíróság határozata szerint nem sértette meg az Ft. az Alkotmány 70/E. §-át azzal, hogy általános jelleggel nem határozott meg munkanélküli járadékra való jogosultságot azok számára, akik a munkanélkülivé válás előtt nem fizettek járulékot (2093/B/1991. AB határozat, ABH 1992, 546, 547–548.). Itt a munkanélküli járadéknak a társadalombiztosítási rendszerrel összefüggésben történő értelmezéséről van szó.

Az 1449/B/1992. AB határozat a szociális ellátások rendszerét meghatározó Sztv. alkotmányossági vizsgálatánál megismételte azt az álláspontot, amely szerint az Alkotmány 70/E. §-ával nem ellentétes az a szabály, amely a munkanélküliek számára fizetendő jövedelempótló támogatás nyújtását feltételekhez köti, a munkanélküliség ténye alapján nem illet meg mindenkit támogatás (ABH 1994, 561, 563.).

A nyugellátásokról és egyéb ellátásokról szóló jogszabállyal kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy csak a rendszerváltozás előtt kialakult és sok vonatkozásban igazságtalanul működő intézmény vizsgálatára kerülhet sor. „Ameddig tehát az állam a kötelező társadalombiztosítást úgy működteti, illetőleg működési feltételeit úgy garantálja, hogy ezeknek az elveknek, tehát nemcsak az ún. vegyes – biztosítási és szociális elemeket egyaránt szem előtt tartó – rendszernek, de annak az alkotmányos követelménynek is megfelel, hogy a megélhetéshez szükséges ellátási jogosultságot, mint a szociális biztonsághoz való alkotmányos jog nevesített tartalmi elemét, a nemzetgazdaság lehetőségei, az érdekegyeztetések eredményei és egyéb szempontok alapján biztosítja, addig az Alkotmány 70/E. §-ában írt alkotmányos kötelezettségének eleget tesz.” Az Alkotmányból az emelés mértékére, nagyságára vonatkozó alkotmányos kötelezettség nem ál-

lapítható meg. Az Alkotmány 70/E. §-át az sértené, ha az állam a nyugellátásokat egyáltalán nem emelné vagy eseti szociális segélyezés útján keresné a megoldást, annak ellenére, hogy az infláció mértéke magas. A nyugdíjak értékállandóságának megőrzésére vonatkozó kötelezettséget azonban az Alkotmánybíróság nem látta az Alkotmányból levezethetőnek [26/1993. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1993, 196, 199, 200.].

A gazdaság nehéz helyzetére tekintettel 1995-ben meghozott intézkedésekkel kapcsolatban az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-ára vonatkozóan a korábbi gyakorlatban kialakított elveket a következőkben összegezte: „az állam széles körű jogosítványokkal rendelkezik a szociális ellátásokon belüli változásokra, átcsoportosításokra és átalakításokra a gazdasági viszonyok függvényében. A változtatások joga azonban nem minden korlátozás nélkül illeti meg az államot.” Az 1995. évi jogszabályi változtatások elemzésével az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy – ha a változtatások nem ütköznek más alkotmányos jogba vagy elvbe – a jogalkotónak alkotmányos lehetősége van arra, hogy az állampolgári jogon járó szociális juttatást rászorultság alapján nyújtott ellátássá alakítsa át. A változtatás következtében azonban a szociális ellátás mértéke egészében nem csökkenhet az Alkotmány 70/E. §-a alapján megkövetelhető minimális szint alá [43/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 188, 192.].

A szociális ellátások Sztv.-ben meghatározott egyes szabályaival kapcsolatban az Alkotmánybíróság a 32/1998. (VI. 25.) AB határozat rendelkező részének 1. pontjában alkotmányos követelményként állapította meg a szociális ellátás minimális szintjét: „az Alkotmány 70/E. §-ában meghatározott szociális biztonsághoz való jog a szociális ellátások összessége által nyújtandó olyan megélhetési minimum állami biztosítását tartalmazza, amely elengedhetetlen az emberi méltósághoz való jog megvalósulásához” (ABH 1998, 251.).

Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 70/E. §-át értelmező 42/2000. (XI. 8.) AB határozatának rendelkező részében a korábbi gyakorlatra alapítva a következő, a jelen eset megítélése szempontjából irányadó megállapításokat tette:

- az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdése a szociális biztonsághoz való jog kimondásával a szociális ellátások összessége által nyújtott megélhetési minimumnak az állami biztosítását állapítja meg,
- a megélhetési minimumot biztosító szociális ellátások rendszerének kialakításakor alapvető alkotmányi követelmény az emberi élet és méltóság védelme, ennek megfelelően az állam köteles az emberi lét alapvető feltételeiről gondoskodni,
- a megélhetési minimum garantálásából konkrét részjogok, mint alkotmányos alapjogok nem vezethetők le,
- az Alkotmány 70/E. §-ának (2) bekezdése alapján az állam köteles az állampolgárok megélhetéséhez szükséges ellátásra való jogának realizálása érdekében társadalom-

biztosítási és szociális intézményi rendszert létrehozni, fenntartani és működtetni (ABH 2000, 329.).

Az Alkotmány 70/E. §-át értelmező határozat az indokolásban kiemelte, hogy a szociális biztonság alapjogánál az alkotmányossági mérce az ellátás minimális mértékének meghatározásával konkréttá vált: „a szociális intézményrendszer keretében nyújtandó ellátásnak olyan minimumot kell nyújtania, hogy az biztosítsa az emberi méltósághoz való jog megvalósulását. Az ezt a minimumot el nem érő mértékű szolgáltatás esetében a szociális biztonsághoz való jog érvényesüléséről nem lehet beszélni” (ABH 2000, 329, 334.).

4. Az Sztv.-nek az indítványozók által támadott szabálya olyan szociális segélyről szól, amelyet elsődlegesen aktív korú munkanélkülinek lehet folyósítani. A segély nyújtásának kifogásolt feltétele az, hogy a segélyre vonatkozó kérelem beadását megelőzően a kérelmező meghatározott ideig együttműködjön a munkaügyi szervekkel. Ez a feltétel az indítványozók szerint lehetetlenné teszi az egyéni vállalkozók segélyben részesülését. Az indítványok elbírálása szükségessé teszi az Sztv.-nek az Flt.-vel összefüggésben álló szabályozási rendszere megvizsgálását.

a) Az Sztv. 25. §-ának (1) bekezdése szerint pénzbeli szociális juttatás nyújtható az arra jogosultnak jövedelme kiegészítésére vagy pótlására.

Az Sztv. 1993-ban szorososan kapcsolódott a munkanélküliség következményeinek csökkentésére megalkotott Flt. megoldásaihoz. Ennek megfelelően az Sztv. 25. §-ának (3) bekezdése a települési önkormányzatok által nyújtandó pénzbeli szociális juttatások fajtái között szerepeltette a munkanélküliek jövedelempótló támogatását.

Az Sztv. szabályozása arra épült, hogy a munkanélküli az Flt. alapján meghatározott ideig munkanélküli járadékban részesül, ezt követően az Sztv. 33. §-ának (1) bekezdése szerint a munkanélküliek jövedelempótló támogatását kapja.

Ezt a rendszert változtatta meg a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosításáról szóló 1996. évi CXXVIII. törvény (a továbbiakban: Sztvm.). A kritikus gazdasági helyzet miatt lerövidült a munkanélküli járadék folyósításának időszaka, módosult a munkanélküliek jövedelempótló támogatásának szabálya és bevezetésre került a rendszeres szociális segély. Abban az esetben, ha valaki a munkanélküliek jövedelempótló támogatásának nyújtására megszabott időtartam alatt nem tudott munkát kapni, akkor jöhetett számításba az Sztv. 37/A. §-a alapján a rendszeres szociális segély folyósítása. Ennek feltétele volt az, hogy a segélyt kérő személy már munkanélkülivé válásától kezdve az Flt.-ben és az Sztv.-ben meghatározott módon működjön együtt az illetékes munkaügyi központtal, tegyen lépéseket a munkanélküli állapot megszüntetése érdekében.

Az Sztv. szabályozása nem a vállalkozók munkanélkülivé válásának eseteire készült. Az Sztv.-nek az Országgyűlés elé terjesztett javaslatához fűzött általános indoklás rámutatott, hogy közvetlenül a rendszerváltozást követő időszakban növekvő munkanélküliséggel, egy korábbi rendszerben kialakult társadalombiztosítással és az ezeket kiegészítő, kiépítendő szociálpolitikával kellett számolni. A szükségintézkedéseket bevezető Sztvm. javaslatának indoklása szerint pedig a munkanélküliek jövedelempótló támogatása folyósítási időtartamának lerövidítése miatt 1997-ben mintegy 35 ezer személy nem kapott tovább támogatást és ezeknek az embereknek a megélhetéséről kellett gondoskodni a szociális ellátórendszer keretében a települési önkormányzatok által nyújtott rendszeres szociális segéllyel.

Az Sztvm.-nek a szabálya a fentiek szerint a munkanélküliek jövedelempótló támogatására vonatkozó rendelkezésekre tekintettel határozta meg a rendszeres szociális segély feltételeit, nem vette figyelembe a munkanélkülivé váló vállalkozókat. E vállalkozók esetében csak az Sztv. 7. §-a jöhetett számításba, amely szerint az életet, testi épiséget veszélyeztető helyzetben a rászorulóknak a települési önkormányzat köteles – egyebek mellett – átmeneti segélyt adni.

b) 2004-ben és 2005-ben megváltoztak az Flt. szabályai. A változások keretében új szabályokat alkottak a vállalkozókra is. Az adókról, járulékokról és egyéb költségvetési befizetésekről szóló törvények módosításáról szóló 2004. évi CI. törvény 250. §-a kiterjesztette az egyéni és a társas vállalkozókra is a munkanélküli ellátásokat; az álláskereső vállalkozók meghatározott feltételek mellett – így meghatározott ideig előzetesen fizetett vállalkozói járulékok esetében – vállalkozói járadékot kaphatnak. Ezek a szabályok is előírják az illetékes munkaügyi központtal való együttműködést.

Az egyes szociális tárgyú törvények módosításáról szóló 2004. évi CXXXVI. törvény többek között megváltoztatta a rendszeres szociális segélyezés feltételeit is. Az új szabályok is előírják azonban az illetékes munkaügyi központtal való együttműködés feltételét. A szociális támogatások rendszerében nem kizárt azonban az, hogy a vállalkozó a vállalkozói járadék kérése előtt már kapcsolatban áll a munkaügyi központtal (Flt. 17. §-a alapján pályázati úton támogatást nyer vállalkozás indításához, vállalkozáshoz való csatlakozáshoz, Flt. 44–46. §-a alapján vállalkozói járadékban részesülés keretében).

5. A támadott jogszabály a fentiek szerint nem ellentetes az Alkotmány 70/E. §-ával. Az Alkotmánybíróság a munkanélküliek jövedelempótló támogatásával kapcsolatban már megállapította, hogy az Alkotmány 70/E. §-a alapján nem áll fenn a támogatásra való jog pusztán a munkanélküliség ténye következtében. A jogszabály a jövedelempótló támogatás feltételeit – az Alkotmány keretei között – szabadon meghatározhatja; ez a támogatási mód nem kizárólagos eszköz, hanem csak egyike az ellátáshoz

való jog megvalósítását szolgáló intézményeknek (1449/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 561, 563.). A 32/1998. (VI. 25.) AB határozat pedig az Sztv. 37/A. §-át – bár más alkotmányos összefüggésben – vizsgálva azt is megállapította, hogy nem alkotmányellenes a szociális segélyben részesülők részére annak előírása, hogy kötelesek együttműködni a munkaerő-gazdálkodás szerveivel (ABH 1998, 251, 255.).

A vizsgálat szempontjából a munkanélküliek jövedelempótló támogatásával azonos természetű a rendszeres szociális segélyezés. Az Alkotmánybíróság hivatkozott határozatainak megállapításai vonatkoznak tehát a szociális segélyezésre, és ennek keretén belül a vállalkozók részére nyújtott rendszeres szociális segélyre is. Itt sem az ellátáshoz való jog megvalósításának kizárólagos eszközéről van szó és a támogatás törvényben meghatározott feltételei sem ellentétesek az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdésével.

A fentiek alapján az Sztv. 37/A. § (3) bekezdés támadott c) pontjának az Alkotmány 70/E. §-a (1) bekezdésére tekintettel fennálló alkotmányellenessége megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó indítványokat el kellett utasítani.

6. Az indítványozók a támadott szabályt ellentétesnek tartották az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésével is.

Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdése az állampolgári jogok tekintetében tiltja a hátrányos megkülönböztetést. A 9/1990. (IV. 25.) AB határozatban az Alkotmánybíróság a megkülönböztetés tilalmát úgy értelmezte, hogy a jognak mindenkit egyenlő méltóságú személyként kell kezelnie (ABH 1990, 46, 48.). A mindenkor szabályozás tárgyi és alanyi összefüggésében kell megvizsgálni, hogy a megkülönböztetés az alkotmányos határok között maradt-e. Az egyenlőségnek az adott tényállás lényeges elemére nézve kell fennállnia. A megkülönböztetés tilalmába ütközik, ha adott szabályozási koncepción belül eltérő szabályozás vonatkozik valamelyik csoportra [21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77, 78.]. Az Alkotmánybíróság alkotmányellenes megkülönböztetést állapít meg abban az esetben, amelyben jogszabály a szabályozás szempontjából azonos csoportba tartozó jogalanyok között anélkül tesz különbséget, hogy ennek alkotmányos indoka volna (191/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 592, 593.). Az Alkotmány 70/A. §-ának (1) bekezdésében kimondott megkülönböztetési tilalom nemcsak az alapvető jogok tekintetében áll fenn, hanem egyéb jogokra vonatkozóan is [61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281.]. Az alapvető jogok esetében jelentkező diszkriminációnál az Alkotmánybíróság a szükségesség és az arányosság szempontjai alapján bírálja el a jogszabályt. Ha nem alapvető jogról van szó, akkor az Alkotmánybíróság olyan esetben tekinti alkotmányellenesnek a megkülönböztetést, amelyben a megkülönböztetésnek nincs ésszerű indoka, önkényes [30/1997. (IV. 28.) AB határozat, ABH 1997, 130, 139, 140.].

A jelen esetben a munkanélküliek jövedelempótló támogatásáról van szó, ami nem alapvető jog. Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a vállalkozókra vonatkozóan van-e eltérő szabályozás az Sztv.-ben, és ha megállapítható eltérés, akkor van-e ennek ésszerű indoka.

Az Sztv. szabályainak alkotmányossági vizsgálata során az 1449/B/1992. AB határozat már megállapította, hogy a szociális támogatások meghatározásánál különféle jogi, foglalkoztatáspolitikai, illetőleg gazdasági indokú korlátok találhatóak. A szakmai alapon álló korlátozások nem tekinthetők diszkriminatív jellegűeknek (ABH 1994, 561, 564.).

Az Sztv. támadott szabálya nem tesz különbséget a vállalkozóból és egyéb munkavállalóból lett munkanélküliek között. A szabály alkalmazásánál észlelhető különbség az Flt.-ben található előzményekből, az eltérő szociális juttatásokból következik. Az Flt. szabályaiból származó eltérés azonban azért áll fenn, mert nem azonos a vállalkozók jogi és gazdasági helyzete az egyéb munkavállalókéval, nem azonos csoportról van tehát szó a szabályozásnál. Ennek megfelelően nem állapítható meg az alkotmányellenes megkülönböztetés.

A fentiek alapján az Sztv. 37/A. § (3) bekezdés támadott c) pontjának az Alkotmány 70/A. §-a (1) bekezdésére tekintettel fennálló alkotmányellenessége megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó indítványokat el kellett utasítani.

7. A szociális ellátások rendszerébe tartozó egyes ellátási formák szabályainak meghatározásánál és e szabályok alkalmazásánál különböző foglalkoztatáspolitikai, gazdasági, jogi szempontok érvényesülnek. Az egyes ellátási formák működtetése a nemzetgazdaság teljesítőképességétől függ. Az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdésével az egyes ellátási formák tekintetében jelentkező eltérések mindaddig nem ellentétesek, amíg az eltérő formák rendszere révén megvalósul a szociális biztonsághoz való jog. Az Alkotmánybíróság a 32/1998. (VI. 25.) AB határozatban már kimondta, hogy e jog az emberi élet és méltóság védelméhez szükséges megélhetési minimum állami biztosítása révén valósulhat meg (ABH 1998, 251.). Az egyes ellátási formák különbözőségétől függetlenül az ellátások rendszerének egésze révén az államnak a 42/2000. (XI. 8.) AB határozat szerint fennáll az a kötelessége, hogy az emberi lét alapvető feltételeiről gondoskodjék (ABH 2000, 329.).

Az állam kötelessége az Alkotmány 70/E. §-a alapján áll fenn. Ez az értelmezés felel meg a Magyar Köztársaság nemzetközi kötelezettségeinek is. Az ENSZ Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott, az 1976. évi 9. törvényerejű rendelettel kihirdetett Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 9. cikke szerint a részes államok elismerik, hogy mindenkinek joga van a szociális biztonságra. A 11. cikk szerint pedig a részes államok elismerik mindenkinek a jogát arra, hogy ne éhezzen. Az 1999. évi C. törvénnyel kihirdetett Európai Szociális Karta 13. cikke szerint a szerződő államok kötelezettséget vállalnak arra,

hogy mindenki olyan segítséget kapjon, amely maga és családja nélkülözésének megelőzéséhez, megszüntetéséhez szükséges.

Minderre tekintettel mondta ki az Alkotmánybíróság a határozat rendelkező részében az alkotmányos követelményt.

IV.

1. Az indítványozók az Sztv. támadott szabályának megsemmisítését azon az alapon is kérték, hogy a szabály ellentétes nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettséggel.

Az Abtv. 21. §-ának (3) bekezdése szerint jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát csak meghatározott személyek javasolhatják. Az indítványozók nem tartoznak az Abtv.-ben meghatározott jogosultak közé. Ezért az Alkotmánybíróság a vonatkozó indítványokat az Ügyrend 29. §-ának c) pontja alapján visszautasította.

2. Az egyik indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság mondja ki, a támadott szabály nem alkalmazható a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 7.K.60.912/1998 számon indult perben. A folyamatban lévő bírósági eljárás idején előterjesztett indítványt alkotmányjogi panaszként nem lehet elbírálni, hanem utólagos normakontrollra vonatkozó kérelemnek lehet tekinteni (219/B/1992. AB végzés, ABH 1992, 789.; 912/B/1994. AB végzés, ABH 1995, 976, 978.). Az indítvány tartalma az utólagos normakontrollként történő elbírálásra alapot adott. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányossági vizsgálatot ennek megfelelően végezte el. Az alkotmányjogi panaszként előterjesztett kérelmet pedig az Alkotmánybíróság az Ügyrend 29. §-ának e) pontja alapján visszautasította.

A határozatnak a Magyar Közlönyben történő közzétételét az Alkotmánybíróság az ügy jelentőségére tekintettel rendelte el.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Erdei Árpád s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Harmathy Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kukorelli István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 820/B/1998.

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársasági Elnök 173/2006. (X. 20.) KE határozata

bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről

Az Alkotmány 48. § (2) bekezdése, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 4. § (1) bekezdése alapján, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

lemondására tekintettel

Kovácsné dr. Novák Évát 2007. január 31-ei hatállyal,

nyugállományba helyezés iránti kérelmére

dr. Szombath Tibort 2007. április 29-ei hatállyal

bírói tisztségéből felmentem;

dr. Ábrahám Péter Lajost,

dr. Benke Zsuzsannát,

dr. Bóka Máriát,

Héjjasné dr. Korbély Zsuzsannát,

dr. Horváth Diána Editet,

dr. Iszály Györgyöt,

dr. Kaáli Évát,

dr. Kobolák Istvánt,

dr. Pankasz Anitát,

dr. Pákozdi Zoltán Rudolfot,

dr. Sajben Árpád Zoltánt és

dr. Szalayné dr. Kovalecz Tündét 2006. november 1. napjától

határozatlan időtartamra bírónév,

dr. Bujbácsi Ildikót,

dr. Holló Anikót,

dr. Hudák Hedvig Henriettet,

dr. Kocsárné dr. Juhász Anitát és

dr. Kukla Angelika Erikát a 2006. november 1. napjától 2009. október 31. napjáig terjedő időtartamra bírónév

kinevezem.

Budapest, 2006. október 11.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-1/4586-0/2006.

**A Köztársasági Elnök
174/2006. (X. 20.) KE
határozata**

bírák kinevezéséről

Az Alkotmány 48. § (2) bekezdése, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 4. § (1) bekezdése alapján, az Országos Igazságszolgáltatási Tanács előterjesztésére

dr. Ábry Balázst,

dr. Benyó Ildikót,

dr. Lukács Mónika Esztert,

dr. Varga Éva Csillát és

*dr. Várai-Jeges Adrienn*t a 2006. november 1. napjától 2009. október 31. napjáig terjedő időtartamra bírónak kinevezem.

Budapest, 2006. október 17.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

KEH ügyszám: IV-1/4710-0/2006.

**A Köztársasági Elnök
175/2006. (X. 20.) KE
határozata**

**altábornagy szolgálati viszonyának megszüntetéséről
és nyugállományba helyezéséről**

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i)* pontjára tekintettel, a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 49. § (2) bekezdésének *b)* pontja alapján a honvédelmi miniszter előterjesztésére *dr. Kovács Tamás* altábornagy szolgálati viszonyát 2006. október 9-én megszüntetem és 2006. október 10-ei hatállyal nyugállományba helyezem.

Budapest, 2006. október 9.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2006. október 12.

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: V-5/4610/2006.

**VI. rész
KÖZLEMÉNYEK,
HIRDETMÉNYEK**

**Az Országos Választási Bizottság
548/2006. (X. 17.) OVB
határozata**

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva, a Bátki-Fazekas Zoltán által a Magyar Függetlenségi Párt (6792 Zsombó, Kodály u. 35.) képviselőjében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában, meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja. A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indokolás

I.

A Magyar Függetlenségi Párt képviselőjében eljárva Bátki-Fazekas Zoltán 2006. szeptember 20-án országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát nyújtotta be hitelesítés céljából az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy a Magyar Köztársaság lépjen a NATO-ból, egyúttal kinyilvánítsa katonai semlegességét?”

Az Országos Választási Bizottság megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a jogszabályban meghatározott formai követelményeknek eleget tesz, azonban az azon szereplő kérdés nem felel meg a törvényi követelményeknek.

Az Alkotmány 28/C. §-a (5) bekezdésének *b)* pontja szerint nem lehet országos népszavazást tartani hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, illetve az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról. A Magyar Köztársaságnak az Észak-atlanti Szerződéshez történő csatlakozásáról és a Szerződés szövegének kihirdetéséről az 1999. évi I. törvény rendelkezik, ezért a kezdeményező által a népszavazáson feltenni kívánt kérdés az Alkotmány fenti rendelkezésébe ütközik.

A kezdeményezésben foglalt kérdés sérti továbbá az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt egyértelműségi követelményt, ugyanis két külön megválaszolendő kérdést szerkesztett

egy mondatba. A fentiekre tekintettel az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadta.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. §-a (5) bekezdésének b) pontján, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a Ve. 117. §-ának (1) bekezdésén, a 118. §-ának (3)–(5) bekezdésein, a jogorvoslatról való tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

A Központi Adattfeldolgozó, Nyilvántartó és Választási Hivatal közleménye

A Központi Hivatal a 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet 73. § (1) bekezdése alapján – az eddig közzétetteken kívül – az alábbi elveszett, megsemmisült gépjármű törzskönyvek sorszámát teszi közzé:

432210C
763405C
684873A
618546E
767825A
196839G
093680C
895836E
790594D
260965E
043563D
288157C
411255G
196242D
920454F
403216C
357438F
185182C
752923F
717846E
530364D
580308F
084836B
253017B
298847B
165932C
383569F
644346E

164895A
029970F
943359C
075165B
706718D
738016B
445024E
538761E
057767B
811361D
914143F
835098A
346357D
606994A
138864D
566017F
275617C
992955C
250995E
797554G
568523F
780753C
734978D
699819A
254286C
310192F
726256E
198946E
887723A
667633F
904471B
777197E
735830A
751512B
784308D
718862F
500709A
063857D
583654A
748280C
449694G
601155D
952881A
411647B
281459D
450863E
524437C
266591D
679230C
141224D

771238F	117688D
986970C	776737E
719560A	818031E
059421G	305173E
222413C	309613F
887669F	191923B
768238C	957829C
335580D	153169C
885850C	158418F
786167E	758033A
523856A	135755B
942334F	128687E
075410D	157699B
858398B	036632F
774416A	032424D
047383F	642404E
447822D	317893B
346807D	078798B
647075D	405163D
127118E	917606E
552317C	552620F
240113E	986408C
067035B	693632F
903231A	448390E
235440F	237178A
722367B	521839F
730808C	674075B
822327B	040197G
160585D	381794C
637982C	666410C
563683D	449588F
132700F	896408A
629005E	287961D
002276G	047330F
399631F	977283D
152345B	041317F
347964D	998312E
081764G	892165A
365038E	852297F
302757B	667872D
476180G	587908C
255700F	311090D
446323B	894337E
648181D	659933B
756056D	312063D
005217G	771375A
751157F	471061A
442661E	310496A
001176G	823749F
773316A	517025E

620381C
602055A
670306F
751568C
196566A
291106C
146088D
377924F
107637D
645858C
629027D
676401D
152823D
635525B

692017E
786242E
403564A
210574B
445523D
395602B
761240B
712930D
000188F
591750C
471346D
655275D
718072G

Közlekedési Nyilvántartó Osztály

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Kormányrendelet felhatalmazása alapján jelenteti meg a Miniszterelnöki Hivatal a Magyar Közlöny mellékleteként a **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐT**. A lap hetente, szerdánként, tematikus főrészekben hitelesen közli a legfőbb állami, önkormányzati, társadalmi, gazdasági szervek, illetve szervezetek személyi, szervezeti, igazgatási és képzési, valamint a hírközlési tevékenység (frekvenciagazdálkodás, távközlés, postaügy, informatika) közleményeit, továbbá az üzleti élet híreit. Térítési díj ellenében közzé tesszük a Kincstári Vagyoni Igazgatóság vagyonértékesítési pályázatait, az állami, társadalmi, gazdasági szervezetek, parlamenti pártok, kamarák, helyi önkormányzatok, egyházak, különböző képviseltek közleményeit. Fizetett hirdetésként – akár színes oldalakon is – helyet kaphatnak az Értesítőben a gazdálkodó szervezetek, egyetemek, alapítványok, de magánszemélyek közérdeklődésre számot tartó közlései is.

Őszintén reméljük, hogy a hírek, információk, közlemények egy lapban történő pontos és rendszerezett formában való közreadásával sikerül hatékonyabbá és eredményesebbé tenni előfizetőink tájékozódását a hivatali és üzleti életben. Az érdeklődők számára egyéb hasznos információkat is nyújt a lap.

Az Európai Unió Hivatalos Lapja 2004. május 1-jétől az Európai Unió hivatalos nyelveként magyarul is megjelenik. A hivatalos lap L és C sorozatból áll.

Az L (Legislation) sorozatban kerülnek kiadásra az Európai Unió hatályos jogszabályai, az ún. elsődleges jogforrások (alapító szerződések, csatlakozási szerződések, társulási szerződések), továbbá az alábbi jogforrások: *rendeletek, irányelvek, határozatok*.

Az EU Hivatalos Lapjában történő közzétételt követően az évfolyam és a kötet számára, valamint a megjelenés dátumára hivatkozással, cím szerint, 2004. május 1-jétől folyamatosan tájékoztatást adunk a hivatalos lap L kiadásaiban megjelenő jogi aktusokról a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő **Hivatalos Értesítőben**.

A lap előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó 1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6. címén, levélcím: 1394 Budapest 62., Pf. 357; faxszám: 318-6668.

2006. évi éves előfizetési díja: 13 356 Ft áfával.

A **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐ** egyes számai megvásárolhatók a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐ LAP

Megrendelem a **HIVATALOS ÉRTEŚÍTŐ** című lapot példányban, és kérem a következő címre kézbesíteni:

Megrendelő neve:

címe (város/község, irányítószám):

utca, házszám:

Üggyintéző (telefonszám):

2006. évi előfizetési díj fél évre 6678 Ft áfával

egy évre 13 356 Ft áfával

Számlát kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

Kelt.:

.....
cégszerű aláírás

5 érvünk van:

hivatalos és hiteles
jogszabályszovegek

hasznos kiegészítők
(pl. iratmintatár)

rendszeresen
aktualizált
kommentárok

megújult, gyors
keresőprogram

online frissítés
naponta

+1 klubtagság

Előfizetésével Ön jogosult lesz a Közlöny Klub névre szóló prémium kártyájára, amellyel nem csak a Magyar Hivatalos Közlönykiadó boltjaiban részesül azonnali árkedvezményben, hanem az Euro Discount Club partnercégeinél is országszerte.

Akció: 69 000 Ft + áfa*
diákkedvezmény: 50%

Készült a
MAGYAR KÖZLÖNY
nyomdai tőpéldánya
alapján

HU ISSN 1787-7784

MAGYAR HIVATALOS KÖZLÖNYKIADÓ

 www.mhk.hu
06 (80) 200-723

- Előfizetem a **Hivatalos Jogszabálytár** önálló változatát egy évre példányban. Előfizetési periódus: 2007. január–december. 2007. évi kedvezményes előfizetési díj: **69 000 Ft + áfa**, rendszerbe lépési díj nincs. Többfelhasználós hálózati verzióinkról kérjük, érdeklődjön zöldszámunkon!

- Igénybe kívánom venni a diákok részére fenntartott 50% kedvezményt. Diákigazolvány sorszáma:

Név, cím:

Ügyintéző, telefon:

Kézbesítési cím és név:

Dátum: Cégszerű aláírás:

*Ajánlatunk a 2006. december 31-ig beérkezett új, éves előfizetésekre vonatkozik.

Kérjük, hogy a szelvényt a Magyar Hivatalos Közlönykiadó **1394 Budapest 62, Pf. 361** postacímére, illetve a **266-8906-os** vagy a **266-5190-es** faxszámra küldje vissza. Megrendelését feladhatja a www.mhk.hu honlapon vagy a jogszabalytar@mhk.hu e-mail címen is.

Ha a Közlöny Klub tagságra és az azzal járó kedvezménykártyára nem tart igényt, jelezze itt:

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosanak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2007. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Az esetleges módosítást szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be.

Készpénzes befizetés kizárólag a Közlöny Centrumban (1072 Budapest, Rákóczi út 30., bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) lehetséges. (Levél cím: Magyar Hivatalos Közlönykiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668, 321-5275).

A 2007. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	99 792 Ft/év	Jogtanácsadó	6 804 Ft/év
Hivatalos Értesítő	15 372 Ft/év	Környezetvédelmi és Vízügyi Értesítő	15 120 Ft/év
Határozatok Tára	22 932 Ft/év	Közlekedési Értesítő	24 696 Ft/év
Önkormányzatok Közlönye	5 544 Ft/év	Kulturális Közlöny	18 900 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	18 900 Ft/év	Külgazdasági Értesítő	20 160 Ft/év
Bányászati Közlöny	4 788 Ft/év	Munkaügyi Közlöny	15 372 Ft/év
Belügyi Közlöny	25 452 Ft/év	Oktatási Közlöny	21 924 Ft/év
Egészségbiztosítási Közlöny	22 176 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	30 492 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	27 720 Ft/év	Sportértesítő	5 040 Ft/év
Ellenőrzési Figyelő	3 528 Ft/év	Statisztikai Közlöny	13 104 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	18 396 Ft/év	Szociális Közlöny	15 624 Ft/év
Gazdasági Közlöny	23 436 Ft/év	Turisztikai Értesítő	11 844 Ft/év
Hírközlési Értesítő	6 552 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	6 552 Ft/év
Honvédelmi Közlöny	18 648 Ft/év	Nemzeti Kulturális Alap Hírlevele	5 040 Ft/év
Igazságügyi Közlöny	15 876 Ft/év	Pénzügyi Szemle	19 908 Ft/év

Cégek Közlöny CD

A **Cégek Közlöny** hatályos és hiteles céginformációs – az üzleti életben részt vevők számára nélkülözhetetlen, naprakész – adatbázisát tartalmazó, heti rendszerességgel lemezen megjelenő lap formátuma 2007. október 1-jétől várhatóan megújul. Erre tekintettel a CD a 2007. évben január 1-jétől szeptember 30-ig fizethető elő. A háromnegyed éves előfizetés díja a 20%-os áfával: 106 272 Ft.

Közbeszerzési Értesítő

A hetente több száz, minden szakterületre kiterjedő közbeszerzési felhívás részletes leírását és feltételeit tartalmazó **Közbeszerzési Értesítő** című hivatalos lap révén az előfizetők a leggyorsabban, autentikus forrásból értesülhetnek a pályázatokról. Az Értesítő – a tervezett formátumváltás miatt – a 2007. évben fél évre fizethető elő. A féléves előfizetés díja áfával: 55 062 Ft.

A HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (CD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díjai:

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

2006. december 31-ig történő 2007. évi teljes éves előfizetés esetén az önálló változat díja: 69 000 Ft.

Az EU-JOGSZABÁLYTÁR (CD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2007. évi éves előfizetési díja

(Áraink az áfát nem tartalmazzák.)

Önálló változat	72 000 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft

Egyszeri belépési díj: 7000 Ft.

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2006-os évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti küllalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően. Ára: 12 000 Ft + áfa.

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: Gilyán György. A szerkesztésért felelős: Kovácsné dr. Szilágyi-Farkas Zsuzsanna. Budapest V., Kossuth tér 1-3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny

Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán

(fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2006. évi éves előfizetési díj: 90 216 Ft. Egy példány ára: 189 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +168 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközi emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

06.3304 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

